

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2002 N:o 1342—1353

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1342	Valtioneuvoston asetus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta annetun asetuksen 4 §:n muuttamisesta	5515
1343	Valtioneuvoston asetus erikoislääkärin tutkinnoista annetun asetuksen 6 §:n muuttamisesta ...	5517
1344	Valtioneuvoston asetus julkisesta työvoimapalvelusta	5518
1345	Valtioneuvoston asetus eräiden työllisyysmäärärahojen käytöstä	5525
1346	Valtioneuvoston asetus julkiseen työvoimapalveluun kuuluvista etuuksista	5531
1347	Valtioneuvoston asetus julkisen työvoimapalvelun toimeenpanosta	5537
1348	Valtioneuvoston asetus julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 3 luvun 10 §:n mukaisen ilmoitusvelvollisuuden toimeenpanosta valtion virastoissa ja laitoksissa	5542
1349	Valtioneuvoston asetus yksityisiä työvoimapalveluja koskevasta tietojenantovelvollisuudesta ..	5544
1350	Valtioneuvoston asetus työmarkkina-alueista	5546
1351	Valtioneuvoston asetus työttömyysetuuden työvoimapolitiittisista edellytyksistä	5550
1352	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus vuoden 2003 liikenneturvallisuusmaksusta	5553
1353	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta eläintukien valvonnasta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	5554

N:o 1342

Valtioneuvoston asetus

lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta annetun asetuksen 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, *muutetaan* lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta 22 päivänä joulukuuta 1993 annetun asetuksen (1435/1993) 4 § seuraavasti:

4 §

Koulutus kestää kokopäiväisenä kaksi vuotta. Osa koulutuksesta voidaan suorittaa osapäiväisenä, jos koulutuksen kokonaisaika ei lyhene, jos koulutuksen tavoite saavutetaan ja jos osapäiväinen palvelu on viikoittain vähintään 50 prosenttia kokopäiväisestä palvelusta.

Koulutuksen suorittamiseksi lääkärin tulee:

1) palvella lääkärin tehtävissä koulutusyksikön hyväksymässä terveyskeskuksessa kokopäiväisesti vähintään yhdeksän kuukauden ajan;

2) palvella lääkärin tehtävissä koulutusyksikön hyväksymässä sairaalassa kokopäiväisesti vähintään kuuden kuukauden ajan;

3) osallistua säännöllisesti 1 ja 2 kohdassa

tarkoitettujen toimintayksikön toimipaikkakoulutukseen; sekä

4) suorittaa koulutusyksikön hyväksymä tai järjestämä vähintään 16 tunnin kurssimuotoinen koulutus, joka perehdyttää terveydenhuollon hallintoon ja sosiaaliturvajärjestelmään.

Koulutuksesta voidaan enintään kuuden kuukauden palvelu suorittaa terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun lain (559/1994) 4 §:n 1 momentissa tarkoitettussa ja koulutusyksikön hyväksymässä muussa yleislääkärin tehtäviin suuntautuvassa terveydenhuollon laitoksessa tai yksikössä kuin 2 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettussa toimintayksikössä.

5516

N:o 1342

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Asetusta sovelletaan niihin, jotka aloittavat lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksen opinnot 1 päivänä tammikuuta 2003 tai sen jälkeen.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Opetusministeri *Maija Rask*

Opetusneuvos Marja-Liisa Niemi

N:o 1343

Valtioneuvoston asetus
erikoislääkärin tutkinnosta annetun asetuksen 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty opetusministeriön esittelystä, *muutetaan* erikoislääkärin tutkinnosta 4 päivänä syyskuuta 1998 annetun asetuksen (678/1998) 6 §:n 2 momentti, ja *lisätään* 6 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

6 §

Tutkinnon suorittaminen

Edellä 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettusta koulutusajasta vähintään puolet tulee suorittaa yliopistollisen sairaalan ulkopuolella ja tästä ajasta vähintään yhdeksän kuukautta terveyskeskuksessa.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei terveyskeskuksessa suoritettavaa koulutusaikaa lukuun ottamatta koske foniatrian, kliinisen fysiologian ja isotooppilääketieteen, kliinisen kemian, kliinisen mikrobiologian, kliinisen neurofysiologian, neurokirurgian, oikeuslääketieteen, perinnöllisyyslääketieteen, suu- ja leukakirurgian eikä syöpätautien koulutusohjelmaa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan niihin, jotka aloittavat erikoislääkärin tutkintoon johtavat opintonsa 1.1.2003 tai sen jälkeen.

Erikoislääkärin tutkinnosta 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetun asetuksen (691/1985) 3 a §:n 3 momenttia sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2005 niihin, jotka aloittavat mainitussa momentissa tarkoitettut opinnot viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Opetusministeri *Maija Rask*

Opetusneuvos *Marja-Liisa Niemi*

N:o 1344

Valtioneuvoston asetus julkisesta työvoimapalvelusta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, säädetään julkisesta työvoimapalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) ja 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun työttömyysturvalain (1290/2002) 9 luvun 2 §:n 3 momentin nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Työvoimatoimiston palvelujen toimeenpanto

Julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) tarkoituksen toteuttamiseksi työvoimatoimiston palveluja on sekä henkilöettä työnantaja-asiakkaiden tarpeista lähtien toimeenpantava siten kuin sanotussa laissa, muissa laeissa sekä tässä asetuksessa ja valtioneuvoston asetuksissa erikseen säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) sopimusvaltiolla valtiota, jonka kansalaisilla on Suomea velvoittavien työvoiman vapaata liikkuvuutta koskevien kansainvälisten sopimusten perusteella oikeus saapua Suomeen hakemaan työtä ja ottaa sitä vastaan ilman työlupaa;
- 2) korkeakoululla ammattikorkeakoulua ja yliopistoa;
- 3) oppisopimuskoulutuksella ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa (630/1998) ja ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (631/1998) tarkoitettua työnantajan ja oppisopimusoppilaan sopimussuhdetta;

4) työnsuunnittelijalla henkilöä, jonka valtion virasto tai laitos, kunta, yhdistys tai säätiö on palkannut työllisyysmäärärahoihin suunnittelemaan ja järjestämään työttömille sopivia työ- ja koulutuspaikkoja sekä muita työllistymistä edistäviä toimenpiteitä.

2 luku

Työvoimatoimiston palvelujen käyttö ja palveluprosessi

3 §

Työnhakijaksi rekisteröityminen

Henkilöasiakkaan pyytäessä työnhakijaksi rekisteröintiä julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 3 luvun 5 §:n 1 momentin mukaisesti hänen tulee antaa työnhakutietonsa ja -selvityksensä ilmoittautumislomakkeella, joka voi olla kirjallinen tai sähköinen. Lomakkeen tiedot kirjataan sanotun lain 1 luvun 6 §:n 3 momentissa tarkoitettuun tietojärjestelmään.

Henkilöasiakkaan suostumus työnhakutietojen luovuttamiseen tietojärjestelmään ja suostumus työnhakutietojen luovuttamiseen työnantajalle samoin kuin maininta siitä, että asiakastietojen tallettamisesta tietojärjestelmään on kerrottu asiakkaalle, merkitään lomakkeeseen.

4 §

Työhakusuunnitelma

Työhakusuunnitelma laaditaan kirjallisesti alkuhaastattelun perusteella, ja sitä tarkistetaan sovituin määräajoin toistuvissa työnhakuhaastatteluissa. Työhakusuunnitelmaan liittyy arvio palvelutarpeesta ja osaamiskaritoitus, johon kootaan tiedot työnhakijan koulutuksesta, ammattitaidosta, työkokemuksesta ja erityisosaamisesta.

5 §

Työnhakuvalmennus

Henkilöasiakkaan palveluna järjestetään julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 4 luvun 4 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua työnhakuvalmennusta. Työnhakuvalmennus voidaan järjestää työvoimapoliittisena aikuiskoulutuksena tai ryhmäpalveluna.

Työnhakuvalmennukseen kuuluu:

- 1) henkilöasiakkaan opastaminen työhauksa;
- 2) henkilöasiakkaan tukeminen arvioitaessa hänen työllistymisedellytyksiään ja -mahdollisuuksiaan; sekä
- 3) avustaminen sopivan työpaikan hakeamiseen liittyvissä käytännön toimitissa.

3 luku

Työnvälitys Suomesta ulkomaille ja ulkomailta Suomeen

6 §

Henkilöasiakkaan työnvälityspalvelut

Ulkomailta työtä hakevalle henkilöasiakkaalle annetaan työnvälityspalveluja, jos hän hakee työtä sopimusvaltiosta. Muihin valtioihin työhön aikovalle annetaan yleisiä neuvoja ja ohjeita työhön hakeutumisesta, tarvittavien lupien hankkimisesta sekä käytettävissä olevia tietoja näiden maiden työmarkkinoista ja työnsaantimahdollisuuksista.

Henkilöasiakkaalle, joka ulkomailta hakee työtä Suomesta, annetaan työnvälityspalveluja, jos kysymyksessä on Suomen kansalainen, sopimusvaltion kansalainen tai muu ulko-

maan kansalainen, jolle Suomen edustusto on myöntänyt oleskeluluvan suomalaisen syntyperän perusteella. Palveluja annetaan myös näiden perheenjäsenille. Muille Suomeen työhön aikoville annetaan yleisiä neuvoja ja ohjeita työhön hakeutumisesta, tarvittavien lupien hankkimisesta sekä tietoja työmarkkinoista ja työnsaantimahdollisuuksista.

7 §

Työnantaja-asiakkaan työnvälityspalvelut

Työnantaja-asiakkaalle, jonka toimipaikka on ulkomailla ja joka hakee työntekijöitä Suomesta, annetaan työnvälityspalveluja, jos työnantajan toimipaikka on sopimusvaltiossa. Muista valtioista olevien työnantajien avoimista työpaikoista voidaan tiedottaa työnhakijoille tarpeen mukaan.

Työnantaja-asiakkaalle, joka hakee työntekijöitä ulkomailta, annetaan työnvälityspalveluja, jos hän hakee työntekijöitä sopimusvaltioista. Muista valtioista työntekijöitä hakevalle annetaan tiedot luvanvaraisen ulkomaisen työvoiman käytön edellytyksistä sekä työlupamenettelystä ja käytettävissä olevia tietoja näiden maiden työnhakijoista.

8 §

Harjoittelijoiden kansainvälinen liikkuvuus

Työnvälityspalveluja Suomeen ja Suomesta ulkomaille täydentää kansainvälinen harjoittelu, jossa tiedotetaan harjoitteluohjelmista ja avustetaan asiakkaita niihin hakeutumisessa, hankitaan harjoittelupaikkoja ulkomalaisille harjoittelijoille ja välitetään harjoittelijoita työnantaja-asiakkaille.

4 luku

Työnantaja-asiakkaan maksulliset erityispalvelut

9 §

Henkilöstöratkaisut

Julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 4 luvun 6 §:n 1 momentin mukaisilla erillisii-

toimeksiantoihin perustuvilla henkilöstöratkaisulla tarkoitetaan;

1) henkilöstön hankintaan liittyvää ehdokaiden haku- ja haastattelupalvelua ja soveltuvuusarvioiden tekemistä sanotun lain 4 luvun 3 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua työnantajan rekryointipalvelua laajempaan ja käytettäviltä menetelmiltään perusteellisempaan;

2) henkilöstön vähentämiseen liittyvää uudelleensijoitusvalmennusta henkilöstön työhön pääsyn edistämiseksi laaditun suunnitelman pohjalta; sekä

3) työyhteisön kehittämiseen liittyviä yritysten henkilöstölle suoritettavia resurssikaritoituksia, työyhteisön sisäisen toimivuuden analyysimenetelmien tekemistä sekä henkilöstön ja työyhteisön kehittämiseen liittyvää koulutusta ja konsultointia.

10 §

Partneritoimiston tehtävät

Julkisista työvoimapalveluista annetun lain 4 luvun 6 §:n 2 momentin tarkoitetun partneritoimiston tehtävänä on henkilöstöratkaisuja järjestävän työvoimatoimiston kanssa tehdyn sopimuksen perusteella markkinoida työnantaja-asiakkaalle tarjolla olevia maksullisia erityispalveluja, hankkia toimeksiantoja palvelujen tuottamiseksi ja tuottaa palveluja.

Tuotettavista työnantaja-asiakkaan alihankintapalveluista niitä järjestävä työvoimatoimisto tekee kirjallisen toimeksiantosopimuksen työnantaja-asiakkaan kanssa. Sopimuksen voivat tehdä palveluja järjestävä toimisto ja partneritoimisto myös yhdessä tai partneritoimisto yksin saatuaan siihen palveluja järjestävän toimiston luvan.

11 §

Henkilöstövuokraus ja sen osapuolet

Julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 4 luvun 6 §:n mukaisella henkilöstövuokrauksella tarkoitetaan tilapäistyön järjestämistä työvoimatoimiston palveluna niin, että työvoimatoimisto työnantajana sopii henkilöstövuokraukseen ilmoittautuneen työnhakijan käyttämisestä korvausta vastaan toisen työn-

antajan (*käyttäjäryitys*) johdon ja valvonnan alaisessa tilapäistyössä.

Työvoimatoimisto ja työnhakija tekevät keskenään työsopimuksen. Työvoimatoimisto ja käyttäjäryitys tekevät vuokraussopimuksen. Sopimukset tehdään kirjallisina työministeriön hyväksymän mallin mukaan. Vuokraussopimuksessa työvoimatoimisto ei saa sopia käyttäjäryitykselle velvollisuutta suorittaa työnvälitysmaksua tai muuta työvoimatoimistolle suoritettavaa maksua, jos käyttäjäryitys tekee tilapäistyön aikana tai sen jälkeen työsopimuksen ja ottaa työntekijän työsuhteeseen.

12 §

Rekisteröityminen henkilöstövuokraukseen

Vuokratyötä hakeva henkilöasiakas voidaan pyynnöstä rekisteröidä haastattelun perusteella ja soveltuvuutensa mukaan vuokratyönhakijaksi henkilöstövuokrauksen erilliseen asiakasrekisteriin, joka on julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 3 luvun 5 §:n 2 momentin mukainen yksittäisen palvelun asiakasrekisteri.

13 §

Oikea työehtosopimus

Henkilöstövuokrausta järjestävän työvoimatoimiston on varmistettava, että vuokratujen tekijöiden työsuhteissa noudatetaan oikeaa työehtosopimusta ottaen huomioon työehtosopimuksen yleissitovuuden vahvistamisesta annetun lain (56/2001) säännökset

14 §

Työsuojeluvaatimukset vuokratyössä

Työvoimatoimisto on varmistaa vuokratyöntekijöille lain mukaisen ja saman työsuojelun tason kuin työpaikan muille työntekijöille velvollinen noudattamaan, mitä eräistä työsuojeluvaatimuksista vuokratyössä annetussa valtioneuvoston päätöksessä (782/1997) säädetään.

15 §

Kustannusvastaavuus

Työnantaja-asiakkaan maksullisia erityispalveluja järjestettäessä työvoimatoimiston on huolehdittava siitä, että henkilöstöratkaisujen ja henkilöstövuokrauksen maksutuloilla katetaan palvelujen järjestämisestä aiheutuvat kulut (*kustannusvastaavuus*). Kustannusvastaavuuden on toteuduttava sekä henkilöstöratkaisujen että henkilöstövuokrauksen osalta erikseen työvoimatoimistoittain työvoima- ja elinkeinokeskuksen alueella.

Henkilöstöratkaisujen ja henkilöstövuokrauksen kustannusvastaavuuden on toteuduttava siten, että maksullisia erityispalveluja tuottavan työvoimatoimiston palvelutoiminta tuottaa maksulliseen toimintaan sidotulle pääomalle vähintään valtiokonttorin laskeman tuottovaatimuksen mukaisen koron.

Julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 4 luvun 6 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa työvoimatoimistoissa on kustannusvastaavuuden toteutumisen seuraamiseksi oltava erillinen kustannuspaikka. Maksulliseen palveluun kuuluvasta toiminnasta on vuosittain laadittava kustannusvastaavuuslaskelma. Kustannusvastaavuuslaskelma on laadittava myös partneritoimistossa.

5 luku

Työvoimapoliittisen aikuiskoulutuksen hankinta

16 §

Tuloksellisuusvaatimus

Työvoimapoliittista aikuiskoulutusta tulee hankkia siten, että hankinnat täyttävät julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain mukaiset ja sen nojalla asetetut tavoitteet ja vaatimukset ja että hankinnat ovat kokonaistaloudellisesti edullisia siten kuin julkisista hankinnoista erikseen säädetään.

17 §

Koulutusta hankkiva työvoimaviranomainen

Koulutushankinnat suorittaa työvoima- ja

elinkeinokeskus. Työvoimatoimisto voi suorittaa koulutushankintoja työvoima- ja elinkeinokeskuksen määräämissä rajoissa. Työvoima- ja elinkeinokeskukset sekä työvoimatoimistot voivat myös yhdessä suorittaa koulutushankintoja.

18 §

Työvoimapoliittisena aikuiskoulutuksena hankittava korkeakoulututkinto

Korkeakoulututkinto voidaan hankkia työvoimapoliittisena aikuiskoulutuksena vain opiskelijaryhmälle.

Ammattikorkeakoulututkinnon hankkimisen edellytyksenä on, että siihen valittava henkilöasiakas on aiemmin suorittanut vähintään opistoasteen tutkinnon. Ylemmän ja alemman korkeakoulututkinnon hankkimisen edellytyksenä on, että

1) alemman korkeakoulututkinnon loppuunsaattamisen arvioidaan edellyttävän enintään vuoden päätoimisia opintoja;

2) ylemmän korkeakoulututkinnon loppuunsaattamisen arvioidaan edellyttävän enintään kahden vuoden päätoimisia opintoja.

Työvoimaviranomaisen tulee ennen korkeakoulututkinnon hankintapäätöstä pyytää asiasta lausunto opetusministeriöltä.

19 §

Työvoimapoliittisena aikuiskoulutuksena hankittavat lukio-opinnot

Lukio-opintojen hankkiminen työvoimapoliittisena aikuiskoulutuksena edellyttää, että puuttuva opintosuoritus tai aiempien lukio-opintojen opintomenestys ilmeisesti on esteenä ammatillisen koulutuksen suorittamiselle.

20 §

Tarjouspyynnön sisältö

Valtion hankinnoista annetussa asetuksessa (1416/1993) säädetyn lisäksi tarjouspyynnöstä tulee käydä ilmi:

1) koulutuksen hinnan ja laadun välisen suhteen arvioimiseksi tarvittava erittelypyyntö; ja

2) selvitys työnantajan osallistumisesta

koulutushankintaan, jos tarkoituksena on hankkia koulutusta julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain mukaisena koulutuksen yhteishankintana.

Valtion hankinnoista annetusta asetuksesta poiketen tarjouspyynnössä on ilmoitettava, että hankintaan sovelletaan työministeriön vahvistamia koulutushankintoja koskevia yleisiä hankintaehtoja.

Tarjouspyynnössä on ilmoitettava, että tarjouksesta tulee käydä ilmi opiskelijan oikeusaseman perusteet. Tarjouspyynnössä on lisäksi ilmoitettava, että hankintahintaan sisällytetään koulutusaikaiset oppimateriaalit ja opetusvälineet, ei kuitenkaan kustannuksia, jotka aiheutuvat koulutuksen tavoitteena olevassa ammatissa toimimisen edellyttämistä luvista, lisensseistä tai muista vastaavista asiakirjoista viranomaisille suoritettavista maksuista.

21 §

Hankinnasta päättäminen ja hankintasopimus

Päätöksen tarjouksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä tekee tarjouksen pyytänyt työvoimaviranomainen. Jos koulutusta hankitaan yhteishankintana, tarjouksen hyväksymispäätöksen tekevät työvoimaviranomainen ja työnantaja yhdessä.

Tarjouksen hyväksymisen jälkeen laaditaan koulutuksen hankinnasta tarjouksen hyväksyjän ja koulutuspalvelujen tuottajan välinen kirjallinen koulutuksen hankintasopimus. Koulutuksen hankintasopimus voidaan tarvittaessa tehdä useammassa vaiheessa.

6 luku

Työllistämistuki työnantajalle ja palvelukokonaisuus

22 §

Tuen myöntämisen edellytykset

Poiketen siitä, mitä julkisesta työvoimapaikasta annetun lain 7 luvun 2 §:n 2 momentin 3 kohdassa säädetään, työllistämistukea voidaan myöntää yritykselle, joka palkkaa pitkäaikaistyöttömän vuorotteluvapaakoikeudesta annetussa laissa (1663/1995) tai

vuorotteluvapaalaisissa (1305/2002) tarkoitettuihin vuorotteluvapaan ajaksi palkattavaksi työntekijäksi.

Poiketen siitä, mitä sanotun lain 7 luvun 2 §:n 2 momentin 4 kohdassa säädetään voidaan myöntää:

1) työllistämistukea ja yhdistelmätukea, vaikka työnantaja saa työmarkkinatukea työllistettävän palkkauskustannuksiin tai oppisopimuksen perusteella maksettavaa koulutuskorvausta;

2) yhdistelmätukea, vaikka työnantaja saa Raha-automaattiyhdistyksen avustusta ja veikkausvaroista maksettavaa avustusta työllistettävän henkilön palkkaamiseen tai työllistämisen edistämiseen.

23 §

Työllistetyn edelleensijoitus

Kunta voi sijoittaa työllistämänsä pitkäaikaistyöttömän, jonka palkkaukseen on myönnetty työllistämistukea, työhön yhdistykseen, säätiöön tai yksityiselle henkilölle.

Kunta voi periä työn järjestäjältä enintään työllistämistä aiheutuvien kustannusten ja työllistetyistä kunnalle maksettavan työllistämistuen erotuksen päivää kohti.

Työpajaan työllistetty voidaan sijoittaa työhön 1 ja 2 momentin mukaisesti myös silloin, kun työpajan ylläpitäjänä on yhdistys tai säätiö. Työpajaan työllistetty voidaan sijoittaa työhön myös yritykseen. Työpajalla tarkoitetaan tässä pykälässä sosiaalista yhteisöä, jossa työskentelyn ja siihen liittyvien ohjaus- ja valmennuspalvelujen avulla pyritään parantamaan ensisijaisesti pitkään työttömänä olleiden tai syrjäytymisvaarassa olevien nuorten valmiuksia hakeutua koulutukseen, työhön tai yrittäjäksi.

24 §

Yhdistelmätuen enimmäismäärä

Yhdistelmätuella työllistettäessä voidaan työnantajana toimivalle rekisteröidylle yhdistykselle tai säätiölle, jonka tarkoituksena ei sääntöjen mukaan ole voiton hankkiminen jäsenilleen tai säätiöidyn varallisuusmassan kasvattaminen, maksaa enintään palkkauskus-

tannukset. Muulle työnantajalle voidaan maksaa tukena enintään työllistetyille maksettava palkka ennen vakuutetun lakisääteisten maksujen ja verojen pidätystä.

Yhdistelmätuki ei yhdessä oppisopimus-koulutuksesta maksettavan koulutuskorvauksen, Raha-automaattiyhdistyksen avustuksen tai veikkausvaroista maksettavan avustuksen kanssa saa ylittää 1 momentin mukaista enimmäismäärää.

25 §

Tuen kesto

Vajaakuntoisen ja työsuunnittelijan palkkaukseen työllistämistukea voidaan julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 11 §:n 1 momentin mukaisesti 10 kuukauden enimmäisajasta poiketen myöntää enintään 24 kuukaudeksi kerrallaan.

Sen jälkeen, kun joku on ollut työllisyysmäärärahoihin työllistettynä enimmäisajan yhden tai useamman työnantajan palveluksessa, häntä ei voida osoittaa uudelleen työllisyysmäärärahoihin tuettuun työhön, ennen kuin hän on ollut viimeisten kuuden kuukauden aikana vähintään viisi kuukautta työttömänä työnhakijana työvoimatoimistossa.

Yhdistelmätuen enimmäisajasta ja tuen myöntämisestä uudelleen on voimassa, mitä työttömyysturvallaissa säädetään.

26 §

Palvelukokonaisuus

Työllistämistuki tai yhdistelmätuki voidaan yhdistää työttömän työllistymisedellytyksiä parantavaksi julkisesta työvoimapalvelusta annetussa laissa tarkoitetuksi palvelukokonaisuudeksi siten, että työttömälle järjestetään tukityöllistämiseen yhdistettynä joko ennen työllistämistä, tuella työllistämisen aikana tai sen jälkeen työvoimapoliittista aikuiskoulutusta, ammatillista kuntoutusta tai julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 8 luvussa tarkoitettuja työmarkkinatoimenpiteitä. Tukea ei myönnetä, jos työnantaja saa samalta ajalta työn ohella järjestettäviin toimenpiteisiin muuta valtion tukea.

Palvelukokonaisuus voi sisältää myös työ-

voimapoliittisen aikuiskoulutuksen, ammatillisen kuntoutuksen tai työmarkkinatoimenpiteiden yhdistämistä toisiinsa.

27 §

Palvelukokonaisuuden kesto

Työllistämistuella tai yhdistelmätuella työllistämisen ja muiden toimenpiteiden kesto palvelukokonaisuutena on yhteensä enintään 24 kuukautta. Tällöin työllistämistuella työllistämisen osuus palvelukokonaisuudessa ei saa ylittää 10 kuukauden enimmäisaikaa eikä sen osuus yhdistelmätuella työllistettäessä 12 kuukauden enimmäisaikaa.

Jos henkilö työllistetään yhdistelmätuella yli 12 kuukaudeksi, voidaan 1 momentissa tarkoitettua palvelukokonaisuuden 24 kuukauden enimmäiskesto pidentää vastaavasti enintään 12 kuukaudella.

7 luku

Erinäiset säännökset

28 §

Työllistymiseen suoranaisesti tähtäävät työllistämispalvelut

Julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 4 luvun 2 §:n 1 momentin mukaisesti työllistymiseen suoranaisesti tähtääväksi työllistämispalveluksi katsotaan:

- 1) työnhakuun liittyvä neuvonta olemassa olevaa avointa työpaikkaa varten;
- 2) työnhakijaksi rekisteröinti, työnhakijatietojen kirjaaminen ja ylläpito;
- 3) tarjolla olevien avointen työpaikkojen esittely työtä hakevalle henkilölle;
- 4) avoimista työpaikoista tiedottaminen tai työnhakijoista tiedottaminen palvelupuhelimitä tai muutoin sähköisesti;
- 5) työnhakijan ehdolle asettelu ja esittely työnantajalle; sekä
- 6) työnantajan edellyttämä muun kuin kyseisen työnantajan työhön ottaman työnhakijan soveltuvuuden selvitys.

Työllistymiseen suoranaisesti tähtääväksi työllistämispalveluksi ei katsota toimintaa, jossa suomalaisille nuorille ulkomailla ja ulkomaisille nuorille Suomessa tarjotaan per-

heissä tapahtuvaa kotityötä vastaan mahdollisuus oleskeluun ulkomailla (*au pair -asemaan välittäminen*).

29 §

Henkilöstövuokraukseen liittyvä yhteistyö ja tietojenvaihto

Julkisena työvoimapalveluna järjestettävän henkilöstövuokrauksen kehittämistä ja järjestämistä koskevat asiat käsitellään työpolitiikan neuvottelukunnassa.

Julkisen työvoimapalvelun ja yksityisten työvoimapalvelujen välisen yhteistyön suunnittelua varten henkilöstövuokrausta järjestävän työvoimatoimiston on annettava henki-

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Maija Rask*

löstövuokrauksen toteuttamista koskevia tietoja noudattaen mitä yksityisten työvoimapalvelujen tietojenantovelvollisuudesta säädetään yksityisiä työvoimapalveluja koskevasta tietojenantovelvollisuudesta annetussa asetuksessa (1349/2002).

30 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

N:o 1345

Valtioneuvoston asetus
eräiden työllisyysmäärärahojen käytöstä

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, säädetään julkisesta työvoimapalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) 7 luvun 13 §:n 1—3 kohdan nojalla:

1 luku

Investointiavustus

1 §

Valtionavun myöntäminen ja määrärahojen osoittaminen

Työllisyysmäärärahoista voidaan myöntää työllisyysperusteista valtionapua rakentamista, kunnossapitoa, perusparannusta, laajentamista, rakenteellisesti uudelleen järjestämistä tai muuta investointia koskevaan hankkeeseen julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) 2 luvun 2 §:n 3 momentissa tarkoitetuille tahoille valtion talousarvion rajoissa.

Työvoimaviranomainen voi myöntää investointiin työllisyysmäärärahoista haetun valtionavun joko suoraan hakijalle tai osoittaa valtionavun myöntämistä varten tarvittavat työllisyysmäärärahat toiselle valtion viranomaiselle (*investointiavustus*).

Työvoimaviranomainen osoittaa valtionavun myöntämistä varten tarvittavan määrärahan toiselle viranomaiselle (*valtionapuvi-*

ranomainen) silloin, kun tämä erityissäännösten nojalla myöntää valtionavun sen hakijalle. Muissa tapauksissa työvoimaviranomainen myöntää investointiavustuksen suoraan hakijalle.

2 §

Määrärahan osoittava tai myöntävä viranomainen

Työministeriö osoittaa määrärahan valtionavun myöntämistä varten toiselle ministeriölle tai keskushallinnon muulle toimintayksikölle. Työvoima- ja elinkeinokeskus osoittaa määrärahan valtionavun myöntämistä varten ministeriön tai keskushallinnon toimintayksikön alaiselle valtionapuviranomaiselle.

Työvoima- ja elinkeinokeskus myöntää investointiavustuksen suoraan hakijalle.

3 §

Lausunto valtionapuhakemuksesta

Työvoimaviranomaisen on hankittava valtionapuhakemuksesta lausunto siltä valtion-

apuviranomaiselta, jolle määräraha on tarkoitus osoittaa. Jos valtionapuviranomainen on tehnyt esityksen määrärahan osoittamisesta, ei lausuntoa tarvitse hankkia.

Lausunnossa tai esityksessä on selvitettävä:

1) investoinnin rakennusaikaiset ja pysyvät työllisyysvaikutukset;

2) hankkeen suunnitteluvalmius sekä ovatko hankkeen kustannusarviossa esitetyt kustannukset hyväksyttävissä ja kohtuullisia;

3) sovellettavat hankkeen rahoittamista koskevat erityissäännökset; sekä

4) muut lausuntopyyntöissä mainitut asiat.

Jos valtionavun hakija harjoittaa elinkeinotoimintaa, lausunnossa tai esityksessä on 2 momentissa mainitun lisäksi selvitettävä:

1) voidaanko rahoitettavalla hankkeella katsoa olevan jatkuvan kannattavan toiminnan edellytyksiä; sekä

2) tiedot hakijan kolmen edellisen vuoden aikana mahdollisesti saamasta valtionavusta ja muusta julkisesta rahoituksesta.

Jos valtionapuviranomainen ei ole lausunnossaan puoltanut määrärahan osoittamista, ei määrärahaa voida osoittaa, jollei valtioneuvoston yleisistunto ministeriön päätösvaltaan kuuluvassa asiassa toisin päättä.

4 §

Aloitettut hankkeet

Työllisyysmäärärahoista ei myönnetä avustusta hankkeeseen, jonka varsinaiset rakennustyöt taikka korjaus- tai kunnossapitotyöt on aloitettu ennen kuin valtionapuhakemus on pantu vireille toimivaltaisessa valtionapuviranomaisessa. Tätä asetusta sovellettaessa työn katsotaan alkaneen, kun:

1) rakennuttajaa sitova urakkasopimus on tehty;

2) perustusten kaivuutyöt on aloitettu; tai

3) korjaus- tai kunnossapitotöissä toimenpidesuunnitelman mukaiset purkutytöt on aloitettu.

5 §

Valtionavun määrä

Investointiavustus ei saa yhdessä samaan kohteeseen suoritettavan muun valtionavun

kanssa ylittää asianomaista valtionapuhanketta koskevissa erityissäännöksissä säädettyä tai muutoin vahvistettua tällaisen hankkeen valtionavun enimmäismäärää. Valtionapu ei kuitenkaan saa ylittää 90 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista. Työllisyysmäärärahoista myönnetty valtionapu otetaan huomioon erityissäännösten perusteella myönnettävän valtionavun vähennyksenä.

Hankkeisiin, jotka toteutetaan vaikeimmilla työttömyysalueilla, voidaan sen lisäksi, mitä 1 momentissa on säädetty, osoittaa ylimääräistä valtionapua enintään 20 prosenttia valtionavun perusteeksi hyväksyttävistä kustannuksista. Hankkeeseen tulevan valtion rahoituksen yhteismäärä ei kuitenkaan saa ylittää 90 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista. Ylimääräistä valtionapua ei oteta huomioon mahdollisesti myönnettävän muun valtionavun vähennyksenä.

Jos valtionavun enimmäismäärästä ei ole annettu 1 momentissa tarkoitettuja erityissäännöksiä, investointiavustus yhdessä muun valtionavun kanssa ei saa ylittää 75 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä kustannuksista.

6 §

Työllisyysmäärärahojen käytön edellytykset

Investointiavustuksen myöntämisen ja osoittamisen edellytyksenä on, että valtionapuhankkeen suunnittelussa, toteuttamisessa ja valtionaputoiminnassa noudatetaan, mitä hankkeen rahoittamista koskevissa erityissäännöksissä mahdollisesti säädetään.

7 §

Työllisyysvaikutusten seuranta

Investointiavustuksen saajan on selvitettävä työvoimaviranomaiselle investoinnin rakennusaikaisten ja pysyvien työllisyysvaikutusten toteutuminen työvoimaviranomaisen määräämällä tavalla.

Avustuksen saaja on velvollinen antamaan viranomaisen pyytämät seurantatiedot enintään viiden vuoden ajalta avustuksen viimeisen erän maksupäivästä.

2 luku

Työllisyystyöohjelma

8 §

Valtion investointeihin käytettävät työllisyysmäärärahat

Työllisyyden parantamiseksi voidaan investointeihin tarkoitetuista työllisyysmäärärahoista myöntää rahoitusta valtion rakennuttaville virastoille.

Tässä asetuksessa tarkoitettuja valtion rakennuttavia virastoja ovat Merenkululaitos, Metsähallitus, Metsäntutkimuslaitos, Museo- virasto, opetusministeriö, puolustusministeriö, Rajavartiolaitos, Ratahallintokeskus, Suomenlinnan hoitokunta, Tiehallinto, valtioneuvoston kanslia ja alueelliset ympäristökeskukset. Ympäristökeskusten työllisyystyöohjelmamenettelystä huolehtii keskitetysti Suomen ympäristökeskus maa- ja metsätalousministeriön sekä ympäristöministeriön ohjauksessa.

9 §

Työllisyystyöohjelma

Valtion rakennuttavien virastojen on toimitettava vuosittain työministeriölle esitys valtion investointeihin käytettäviksi suunnitelluista työllisyysmäärärahoista (*työllisyystyöohjelma*). Esitys on toimitettava myös työvoima- ja elinkeinokeskukselle. Esitys toimitetaan työministeriön hyväksymällä tavalla. Työllisyystyöohjelmaan on sisällytettävä arvio ohjelman työllisyysvaikutuksesta (*työllisyysvaikutusarvio*).

10 §

Rahoitettavien hankkeiden hyväksyminen työllisyystyöohjelmaan

Työministeriö hyväksyy valtioneuvoston ministeriölle osoittamien määrärahojen kohdentamisen hankkeelle tai osoittamisen työvoima- ja elinkeinokeskuksen käytettäväksi. Työvoima- ja elinkeinokeskus hyväksyy sille osoitettujen määrärahojen kohdentamisen hankkeille.

11 §

Ohjelman työllisyysvaikutusten seuranta

Valtion rakennuttavan viraston on selvitettävä työvoimaviranomaiselle investoinnin rakennusaikaisten ja pysyvien työllisyysvaikutusten toteutuminen työvoimaviranomaisen määräämällä tavalla. Rakennuttava virasto on velvollinen antamaan viranomaisen pyytämät seurantatiedot enintään viiden vuoden ajalta ohjelmavuoden päättymisestä.

3 luku

Työllisyyspoliittinen projektituki

12 §

Projektituen tarkoitus

Työllisyyspoliittista projektitukea (*projektituki*) voidaan myöntää työllisyyden edistämiseksi ja työmarkkinoilta syrjäytymisen estämiseksi hankkeisiin, joiden avulla järjestetään uusia työmahdollisuuksia työttömille työnhakijoille ja toteutetaan muita heidän työllistymistään edistäviä toimenpiteitä. Lisäksi projektitukea voidaan myöntää muihin työllisyyttä ja työvoiman kehittämistä edistäviiin alueellisiin ja paikallisiin hankkeisiin.

13 §

Projektituen saaja

Projektitukea voidaan myöntää kunnalle, kuntayhtymälle ja muulle yhteisölle sekä säätiölle.

14 §

Projektituen myöntämisen rajoitukset

Projektitukea ei myönnetä:

- 1) liiketoiminnan edistämiseen;
- 2) investointeihin, ellei kysymys ole tuettavaan hankkeeseen välittömästi liittyvistä vähäisistä tarvike-, kone- tai laitehankinnoista, joiden yhteenlaskettu arvo ei ylitä kym-

mentä prosenttia koko hankkeen hyväksytyistä kokonaiskustannuksista; eikä

3) niihin kustannuksiin, jotka aiheutuvat hankkeen kohderyhmään kuuluvien henkilöiden työllistymisen edistämisestä työllisyysmäärärahojen avulla tai työmarkkinatoimenpiteistä.

15 §

Projektituen määrä

Projektitukea voidaan myöntää enintään 75 prosenttia tuen myöntävän viranomaisen hyväksymistä hankkeen kokonaiskustannuksista kunnalle ja kuntayhtymälle kuitenkin enintään 50 prosenttia. Tukitasoa määriteltäessä otetaan huomioon hankkeen kohderyhmään kuuluvien henkilöiden työllistymisen vaikeus ja hankkeen työllisyyttä edistävät vaikutukset.

Poiketen 1 momentista hankkeen toteutuksesta vastaavan henkilön palkkauskustannukset voidaan korvata kokonaisuudessaan, jos hankkeen tavoitteena on työllistää työttömyysturvalain (1290/2002) 7 luvun 6 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuja työmarkkinatukeen oikeutettuja.

Projektituki ei yhdessä samaan tarkoitukseen maksetun valtion muun rahoitustuen kanssa saa ylittää 1 momentissa mainittua enimmäismäärää. Valtion rahoitustueksi katsotaan projektituen enimmäismäärää arvioitaessa valtion talousarvion määrärahasta tai talousarvion ulkopuolisesta valtion hallinnoimasta rahastosta maksettu valtionosuus ja -avustus, korkolain 3 §:n 2 momentin mukaan korkoa alemmalla korolla myönnettyyn lainaan sisältyvä korkoetu sekä muun lainan korkoon kohdistuva korkotuki.

Poiketen siitä, mitä 3 momentissa säädetään valtion rahoitustueksi ei lueta Raha-automaattiyhdistyksen avustusta eikä veikkausvaroista maksettavaa avustusta. Edellä 1 momentissa säädettyä projektituen enimmäismäärää laskettaessa enimmäismäärään ei lueta Raha-automaattiyhdistyksen avustusta ja veikkausvaroista maksettavaa avustusta. Hankkeeseen myönnetty avustukset eivät kuitenkaan saa yhdessä ylittää tuen myöntävän viranomaisen hyväksymiä hankkeen kokonaiskustannuksia.

16 §

Projektituen kesto

Projektitukea voidaan myöntää hankkeeseen enintään kolmen vuoden ajaksi. Samaan hankkeeseen voidaan kuitenkin myöntää uudelleen projektitukea enintään kahdeksi vuodeksi, jos tuen myöntäminen on tarkoitukseenmukaista hankkeen toteutumiseksi.

17 §

Projektituen ennakko

Projektitukea voidaan maksaa enakkona enintään 50 prosenttia kullekin maksujaksolle kohdistuvasta projektituesta.

18 §

Kirjanpitovelvollisuus

Projektituen saaja on velvollinen pitämään tukea saavasta hankkeesta kirjanpitolain (1336/1997) mukaista erillistä kirjanpitoa, jollei hankkeen rahoituksen tilinpitoa esitetä yhteisön tai säätiön kirjanpidossa omilla tileillään ja valvontaa ole mahdollista suorittaa ilman vaikeuksia.

Projektituen saajan on säilytettävä hankkeen koko kirjanpito ja siihen liittyvät tositteet siten, että ne on helppo tarkastaa. Kirjanpitoaineisto on säilytettävä kirjanpitolain 2 luvun 10 §:ssä säädetyn ajan ja siinä säädetyllä tavalla.

19 §

Seuranta ja valvonta

Projektituen käyttöä valvoo tuen myöntänyt tai työministeriön päätöksessä määrätty työvoima- ja elinkeinokeskus.

Projektituen saajan tulee vuosittain projektituen myöntämistä koskevassa päätöksessä asetetussa määräajassa toimittaa selvitys hankkeen toteutumisesta.

20 §

Vakuuden asettaminen

Muu projektituen ennakon saaja kuin kunta

tai kuntayhtymä taikka seurakunta on velvolinen asettamaan tuen maksajan hyväksymän riittävän vakuuden sen varalta, että projektituen ennakko määrätään perittäväksi takaisin.

4 luku

Omatoimisuusavustus

21 §

Omatoimisuusavustuksen tarkoitus

Omatoimisuusavustuksella tarkoitetaan valtion talousarvioon työttömien aloitteellisuuden tukemiseen osoitetuista määrärahoista myönnettävää avustusta työttömien oma-aloitteisuuteen perustuvan työskentelyn sekä työllistymistä edistävän muun toiminnan tukemiseen ja niitä tukevan koulutuksen järjestämiseen (*omatoimisuusavustus*).

22 §

Avustuksen saaja

Omatoimisuusavustusta voidaan myöntää rekisteröidylle yhteisölle, jonka toimintatavoitteeseen sisältyy yhteisön sääntöjen tai muiden vastaavien asiakirjojen perusteella 21 §:ssä mainitun tarkoituksen mukainen toiminta.

Omatoimisuusavustusta voidaan myös myöntää työttömien perustamalle osuuskunnalle, jonka tarkoituksena on järjestää työtä ja työntekomahdollisuuksia työttömille (*uusosuuskunta*). Osuuskunnan jäsenistä tulee sen perustamishetkellä vähintään kolme neljäsosaa olla työttöminä työnhakijoina.

Uusosuuskunnalle omatoimisuusavustusta voidaan myöntää enintään kuuden kuukauden ajaksi osuuskunnan perustamisesta lukien.

23 §

Avustukseen oikeuttavat kustannukset

Omatoimisuusavustusta voidaan myöntää:

- 1) tiloista aiheutuviin käyttökustannuksiin sekä puhelin- ja tietoliikennekustannuksiin;
- 2) vähäisiin kone-, laite- ja tarvikkehankintoihin sekä niiden vuokra- ja korjauskustannuksiin;

3) työllistymistä edistävän koulutuksen järjestämisestä aiheutuviin kustannuksiin;

4) työttömien osaamisen ja työsuoritusten markkinointikustannuksiin sekä työttömille tarkoitettujen työpaikkojen hankkimisesta tai järjestämisestä aiheutuviin kustannuksiin;

5) toiminnanohjaajan tai muun vastaavan henkilön palkkaus- ja matkakustannuksiin;

6) rekisteröinnistä aiheutuviin kustannuksiin.

24 §

Avustuksen määrä

Omatoimisuusavustuksen määrä on enintään 75 prosenttia hyväksytyjen kustannusten kokonaismäärästä.

Poiketen 1 momentista työttömien perustaman yhdistyksen toiminnanohjaajan tai muun vastaavan henkilön palkkauskustannukset voidaan korvata kokonaisuudessaan.

25 §

Avustuksen myöntämisen erityiset edellytykset

Omatoimisuusavustusta ei myönnetä, jos yhteisö saa hakemuksessa tarkoitettuihin kustannuksiin valtionosuutta tai muuta kuin tässä luvussa tarkoitettua harkinnanvaraista valtionavustusta.

Poiketen 1 momentista valtion rahoitustueksi ei lueta Raha-automaattiyhdistyksen avustusta. Edellä 24 §:ssä säädettyä omatoimisuusavustuksen enimmäismäärää laskettaessa enimmäismäärään ei lueta Raha-automaattiyhdistyksen avustusta. Omatoimisuusavustuksen kohteena olevaan toimintaan myönnettyt avustukset eivät kuitenkaan saa yhdessä ylittää tuen myöntävän viranomaisen hyväksymiä kokonaiskustannuksia.

Uusosuuskunnalle omatoimisuusavustusta ei voida myöntää, ellei aloitettavaksi aiotulla toiminnalla arvioida olevan kannattavan toiminnan edellytyksiä.

26 §

Avustuksen ennakko

Omatoimisuusavustusta voidaan maksaa ennakkona enintään 50 prosenttia kullekin

maksujaksolle päätöksen mukaan tulevasta omatoimisuusavustuksesta. Ennakkona maksetaan kuitenkin aina maksujaksolla aiheutuviin kiinteisiin kustannuksiin kohdistuva omatoimisuusavustus kokonaisuudessaan. Kiinteinä kustannuksina pidetään tilojen vuokratukustannuksia, muita säännöllisin väliajoin erääntyviä maksuja kuten sähkö- ja puhelinkuluja sekä toiminnanohjaajan tai muun vastaavan henkilön palkkauskustannuksia.

5 luku

Erinäiset säännökset

27 §

Alueellisten työttömyyserojen huomioon ottaminen

Julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 6 §:ssä tarkoitetun alueellisesti tasapainoisen työllisyyden aikaansaamiseksi valtion talousarvioon esitetään ne määrärahat, joilla ottaen huomioon työllisyystilanteen ja kansantalouden kehitysnäkymät valtion on tarvittaessa järjestettävä työntekomahdollisuuksia siten, ettei minkään työssäkäyntialueen työttömyys olennaisesti ylitä maan keskimääräistä tasoa.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Maija Rask*

28 §

Vaikeimmat työttömyysalueet

Edellä 5 §:n 2 momentissa tarkoitettuja vaikeimpia työttömyysalueita ovat ne kunnat, joissa keskimääräinen työttömyysaste vuositasolla ylittää vähintään 50 prosentilla koko maan vastaavan työttömyysasteen tai joissa työllisyystilanne on äkillisesti ja voimakkaasti heikentynyt.

29 §

Hakeminen, myöntäminen ja maksaminen

Tämän asetuksen mukaisten tukien ja avustusten hakemis-, myöntämis- ja maksamismenettelystä säädetään julkisen työvoimapalvelun toimeenpanosta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1347/2002).

30 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

N:o 1346

Valtioneuvoston asetus**julkiseen työvoimapaaluun kuuluvista etuuksista**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, säädetään julkisesta työvoimapaalusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Etuudet

Julkisesta työvoimapaalusta annetun lain (1295/2002) 1 luvun 7 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettulle henkilöasiakkaalle voidaan myöntää toimeentulon turvaamiseksi ja ylläpitokustannusten korvaamiseksi siten kuin tässä asetuksessa säädetään:

- 1) liikkuvuusavustusta;
 - 2) korvausta koulutukseen hakeutumisesta ja osallistumisesta aiheutuvista kustannuksista;
 - 3) päivärahaa ja korvausta ammatinvalinta- ja urasuunnittelupalveluihin liittyvistä tukitoimenpiteistä sekä vajaakuntoisen työhön sijoituksen tukemisesta aiheutuvista kustannuksista;
 - 4) työllistämistukea toimeentulon turvaamiseen;
 - 5) harkinnanvaraista ylläpitokorvausta.
- Työnantajalle voidaan tämän asetuksen mukaisesti myöntää työolosuhteiden järjestelytukea.

2 §

Etuuksien myöntämisen yleinen edellytys

Työvoimatoimisto voi sen käytettäväksi osoitettujen määrärahojen rajoissa myöntää etuuden, jos palvelua tai toimenpidettä ja etuuden myöntämistä pidetään henkilöasiakkaan palvelutarpeen kannalta tarpeellisena.

3 §

Matka- ja ylläpitokustannusten korvausperusteet

Tämän asetuksen nojalla erikseen korvattavien matkakustannusten korvausperusteena on kilometrimäärä kerrottuna 0,13 eurolla. Henkilöasiakkaalle erikseen korvattavien matkojen ajalta muiden ylläpitokustannusten korvauksena myönnettävä päiväraha, aterikorvaus ja majoittumiskorvaus määräytyvät valtion virkaehtosopimuksen matkustus säännön mukaisesti.

2 luku

Liikkuvuusavustus

4 §

Liikkuvuusavustuksen myöntämisen edellytykset

Liikkuvuusavustuksen myöntäminen edellyttää, että:

- 1) henkilöasiakas on rekisteröitynyt työnhakijaksi;
- 2) työvoimatoimisto on antanut hakijalle osoituksen työpaikkaan;
- 3) työpaikka sijaitsee tai palvelussuhteesta neuvottelemisen tapahtuu Suomessa;
- 4) työaika on keskimäärin vähintään 18 tuntia viikossa ja työ kestää vähintään kaksi viikkoa; sekä
- 5) avustusta on haettu ennen 5 §:ssä tarkoitettua matkaa.

5 §

Korvattavat matkat ja kustannukset

Liikkuvuusavustuksena voidaan myöntää korvausta Suomen alueella työpaikkaan tutustumista, palvelussuhteen solmimista tai uuteen työpaikkaan siirtymistä varten tehtävästä matkasta.

Liikkuvuusavustukseen oikeuttaviksi kustannuksiksi katsotaan matkakustannukset, jotka aiheutuvat edestakaisesta matkasta asuinpaikkakunnalta työhön tutustumiseksi tai palvelussuhteen neuvottelemiseksi, sekä matkakustannukset, jotka aiheutuvat menomatkasta uuteen työpaikkaan.

Edellä tarkoitetuista matkoista voidaan myöntää majoittumiskorvausta.

3 luku

Työvoimapolitiittiseen aikuiskoulutukseen liittyvät etuudet

6 §

Opiskelijavalintaan liittyvät kustannukset

Työvoimatoimisto korvaa julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 10 luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua opiskelijavalintaan liittyvää soveltuvuuden arvioinnista aiheutuvia kustannukset.

7 §

Ylläpitokustannusten korvaaminen ennen koulutuksen alkua

Työvoimatoimisto voi myöntää työvoimapolitiittiseen aikuiskoulutukseen hakeutuvalla korvausta ennen koulutuksen alkua aiheutuvista matka- ja muista ylläpitokustannuksista.

Korvausta voidaan myöntää seuraavista matkoista:

- 1) edestakainen matka koulutuspalvelujen tuottajan opetukseen ja olosuhteisiin tutustumista varten;
- 2) edestakainen matka valintatilaisuuteen;
- 3) edestakainen matka soveltuvuuskokeisiin;
- 4) matka työssäkäyntialueen ulkopuolella sijaitsevalle koulutuspaikkakunnalle.

Edellä tarkoitetuista matkoista voidaan myöntää muiden ylläpitokustannusten korvausena päivärahaa, ateriakorvausta ja majoittumiskorvausta.

8 §

Ylläpitokustannusten korvaaminen Pohjoiskalotin koulutussäätiön järjestämässä koulutuksessa

Majoitus Pohjoiskalotin koulutussäätiön järjestämään koulutukseen osallistuvalla opiskelijalla on maksuton. Koulutuksen ajalta ylläpitokorvaus on 16,82 euroa päivältä.

4 luku

Ammatinvalinta- ja urasuunnittelupalveluja saavan ja vajaakuntoisen henkilöasiakkaan tukeminen

9 §

Palvelumaksujen sekä ylläpitokustannusten korvaaminen

Ammatinvalinta- ja urasuunnittelun henkilöasiakkaan ja vajaakuntoisen henkilöasiakkaan työ- ja koulutusedellytysten ja ammattiin soveltuvuuden selvittämiseksi sekä vajaakuntoisen henkilöasiakkaan työhönsijoituksen tai työssäpysymisen tukemiseksi voidaan korvata julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 6 luvun 11 §:n 2 momentin sekä 13 §:n 1 momentin 1 ja 4 kohdan mukaisista toimenpiteistä aiheutuvina kustannuksina palvelujen tuottajan palvelumaksut. Lisäksi asiakkaan ruokailu- ja majoituskustannukset toimenpiteiden ajalta voidaan korvata palvelujen tuottajalle.

Ammatinvalinta- ja urasuunnittelun henkilöasiakkaasta ja vajaakuntoisesta henkilöasiakkaasta käytetään tässä luvussa nimitystä asiakas.

10 §

Asiakkaan ylläpitokustannusten korvaaminen

Asiakkaalle ja hänen saattajalleen voidaan maksaa käynnistä palvelulaitoksessa, muussa palveluyksikössä, yksityisen asiantuntijan

vastaanotolla ja työvoimatoimistossa matkakustannusten korvauksena ne edestakaisen matkan kustannukset, jotka aiheutuvat matkasta asuinpaikkakunnalta tai asunnosta edellä mainittuihin palveluihin. Lisäksi voidaan maksaa ylläpitokustannusten korvauksena päivärahaa, ateriakorvausta ja majoittumiskorvausta. Näitä korvauksia ei kuitenkaan makseta siltä ajalta, jolta ruokailu- ja majoitusmaksut korvataan suoraan palvelujen tuottajalle.

Matkakustannukset voidaan 3 §:stä poiketen korvata myös oman auton tai vuokra-auton käytöstä aiheutuvien kustannusten mukaan, jos asiakas ei voi vammansa tai sairautensa takia käyttää yleisiä kulkuneuvoja tai jos yleisiä kulkuneuvoja ei ole muutoin käytettävissä.

11 §

Työ- ja koulutuskokeilut, työhönvalmennus ja tutustumiskäynnit

Työ- ja koulutuskokeilua, työhönvalmennusta työlinikassa tai muussa valmennusyksikössä sekä tutustumiskäyntejä ammatillisiin oppilaitoksiin voidaan korvata seuraavasti:

- 1) työlinikan järjestämästä työkokeilusta enintään 40 kokeilupäivältä sekä työhönvalmennuksesta työlinikassa tai muussa palveluyksikössä enintään 60 valmennuspäivältä;
- 2) koulutuskokeilusta ammatillisissa oppilaitoksissa enintään 10 kokeilupäivältä;
- 3) yhdistetystä työ- ja koulutuskokeilusta ammatillisissa oppilaitoksissa enintään 40 kokeilupäivältä;
- 4) tutustumiskäynneistä ammatillisiin oppilaitoksiin enintään 3 päivältä.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös vaikeasti työllistettävien työnhakijoiden työhönsijoituksen tukemiseen.

12 §

Päiväraha toimeentulon turvaamiseksi

Asiakkaalle voidaan maksaa terveydellisten ja muiden tutkimusten, kuntoutustutkimusten ja työkyvyn tutkimusten ajalta sekä

11 §:ssä mainittujen toimenpiteiden ajalta ja työpaikalla järjestettävän työkokeilun ajalta toimeentulon turvaamiseksi päivärahaa. Toimeentulon turvaamiseksi myönnettävän päivärahan suuruus on työttömyysturvalain (1290/2002) mukaisen suurimman korotetun peruspäivärahan suuruinen.

Päivärahaa toimeentulon turvaamiseksi ei myönnetä, jos asiakas saa tai on oikeutettu saamaan täyttä työttömyyspäivärahaa tai työmarkkinatukea.

5 luku

Työllistämistuki toimeentulon turvaamiseksi

13 §

Starttirahan myöntämisen edellytykset

Starttirahan myöntämisen edellytyksenä on, että:

- 1) hakijalla on yrittäjäkokemusta tai yrittäjätoiminnassa tarvittava koulutus, joka voidaan järjestää myös tuen maksamisen aikana;
- 2) hakijalla arvioidaan olevan muutoin riittävät valmiudet aiottuun yritystoimintaan yritystoiminnan laatu ja vaativuus huomioon ottaen;
- 3) aloitettavaksi aiotulla yrityksellä on edellytyksiä kannattavaan toimintaan;
- 4) hakija ei saa valtionavustusta omiin palkkakustannuksiinsa;
- 5) hakijalle ei makseta työttömyysturvalain mukaista työttömyyspäivärahaa tai työmarkkinatukea samalta ajalta;
- 6) yritystoimintaa ei ole aloitettu ennen kuin tuen myöntämisestä on päätetty;
- 7) yritystoiminta ei ilmeisesti käynnistyisi ilman hakijalle myönnettävää tukea;
- 8) tuki ei vääristä samoja tuotteita tai palveluja tarjoavien välistä kilpailua.

14 §

Työllistämistuki työelämävalmennukseen

Työllistämistukea toimeentulon turvaamiseksi voidaan myöntää työttömälle työnhakijalle ammatillisten valmiuksien parantamiseksi.

si ja ylläpitämiseksi sinä aikana, jona hän on työelämävalmennuksessa.

15 §

Osa-aikalisän myöntämisen edellytykset

Osa-aikalisän myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) osa-aikatyöhön siirtyvän työntekijän työaika palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona on vähintään 40 ja enintään 60 prosenttia hänen kokoaikaisesta säännöllisestä työajastaan;

2) osa-aikatyöhön siirtyvän ja hänen tehtäviinsä osa-aikatyöhön työllistetyn työaika palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona on yhteensä vähintään osa-aikatyöhön siirtyvän työntekijän kokoaikaisen säännöllisen työajan pituinen;

3) osa-aikatyöhön siirtyvän työntekijän ja hänen työnantajansa väliseen työsopimukseen on liitetty ehto, jossa työntekijälle varataan mahdollisuus siirtyä takaisin kokoaikatyöhön silloin, kun osa-aikalisän maksaminen lakkaa;

4) osa-aikatyöhön siirtyvä ei saa samalta ajalta osa-aikatyön palkan lisäksi muuta palkkaa tai korvausta tekemästään työstä;

5) osa-aikatyöhön siirtyvälle ei makseta samalta ajalta työttömyysturvalain mukaista työttömyyspäivärahaa tai työmarkkinatukea, kansaneläkelain (347/1956) mukaista vanhuus-, työkyvyttömyys- tai työttömyyseläkettä, minkään työeläkelain mukaista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- tai osa-aikaeläkettä, maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä annetun lain (1317/1990) mukaista sukupolvenvaihdoseläkettä, sairausvakuutuslain (364/1963) mukaista erityisäitiys-, äitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa, sairauspäivärahaa tai erityishoitorahaa taikka kuntoutusrahalain (611/1991) mukaista kuntoutusrahaa tai -avustusta;

6) osa-aikatyöhön siirtyvän työntekijän kokoaikainen palvelussuhde samaan työnantajaan on yhdenjaksoisesti kestänyt vähintään vuoden välittömästi ennen osa-aikatyöhön siirtymistä;

7) työnantaja ei ole lyhentänyt osa-aikatyöhön siirtyvän työaika tuotannollisista tai taloudellisista syistä.

16 §

Oikeus osa-aikalisään työllistetyn palvelusuhteen päättyessä

Jos osa-aikatyöhön työllistetyn työ päättyy tai keskeytyy osa-aikalisän maksamisen aikana eroamiseen, irtisanomiseen, lomauttamiseen tai työsuhteen purkamiseen, oikeus osa-aikalisään jatkuu, jolleivät työnantaja ja osa-aikatyöhön siirtynyt ole työsopimuksessa tai erikseen sopineet osa-aikatyöhön siirtyneen palaamisesta kokoaikatyöhön.

17 §

Osa-aikalisän enimmäismäärä ja sen perusteena oleva palkka

Osa-aikalisä on enintään normaali työllistämistuki korotettuna 70 prosentilla.

Osa-aikalisän suuruuden määrittelemiseksi kokoaikatyön palkka lasketaan osa-aikatyötä edeltäneen kokoaikatyön 12 kuukauden palkan keskiarvona.

18 §

Osa-aikalisän enimmäisaika

Osa-aikalisää voidaan myöntää samalle henkilölle kerrallaan enintään 12 kuukauden ajan.

Jos osa-aikalisää on myönnetty työntekijälle 12 kuukauden ajan, hänelle ei myönnetä uudelleen osa-aikalisää, ennen kuin hän on ollut kokoaikatyössä saman työnantajan palveluksessa vähintään 12 kuukautta.

19 §

Toimeentulon turvaamiseksi maksettavan työllistämistuen korvauspäivät

Työllistämistukea toimeentulon turvaamiseksi maksetaan enintään viideltä päivältä kalenteriviikossa.

Starttirahaa maksetaan niiltä päiviltä, joina sen saaja työskentelee yrityksessään. Työllistämistukea työelämävalmennuksen perusteella maksetaan niiltä päiviltä, joina sen saaja osallistuu työelämävalmennukseen.

6 luku

Harkinnanvarainen ylläpitokorvaus

20 §

*Ylläpitokorvauksen myöntäminen korotettuna
vajaakuntoiselle*

Ylläpitokorvaus voidaan myöntää korotettuna julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 10 luvun 6 §:n 2 momentin perusteella, jos työkokeiluun osallistuvalla vajaakuntoisuusensa vuoksi aiheutuu erityisiä matka- tai muita ylläpitokustannuksia.

21 §

Ylläpitokorvaus työnhakuvalmennukseen

Työvoimatoimiston järjestäessä tai hankkiessa julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 3 luvun 1 §:n 2 tai 3 momentin mukaisesti ryhmäpalveluna toteutettavaa työnhakuvalmennusta voidaan työttömälle, joka osallistuu vähintään 5 ja enintään 20 päivää kestävään valmennukseen, myöntää ylläpitokorvausta.

Ylläpitokorvausta ei makseta, jos henkilöasiakas keskeyttää työnhakuvalmennuksen ilman pätevää syytä.

22 §

Ylläpitokorvauksen korvauspäivät

Työelämävalmennuksen ajalta ylläpitokorvaus maksetaan niiltä päiviltä, joilta työnhakija saa 14 §:ssä tarkoitettua työllistämistukea.

Työkokeilun ajalta ylläpitokorvaus maksetaan niiltä päiviltä, joina henkilö osallistuu työkokeiluun työpaikalla.

7 luku

Työolosuhteiden järjestelytuki

23 §

Järjestelytuen myöntämisen edellytykset

Jos vajaakuntoisen henkilön työhönsijoit-

tuminen tai työn säilyttäminen edellyttää työkoneisiin, -välineisiin tai -menetelmiin tai työpaikan ulkoisiin olosuhteisiin tehtäviä sellaisia muutoksia tai järjestelyjä, jotka ovat välttämättömiä vammasta tai sairaudesta aiheutuvan haitan poistamiseksi tai vähentämiseksi, näistä aiheutuvat kustannukset voidaan korvata työnantajalle tämän hakemuksesta työolosuhteiden järjestelytukena.

Jos muutoksista tai järjestelyistä aiheutuvat kustannukset muodostuisivat suuremmiksi kuin uuden koneen, laitteen tai kalusteen hankintakustannukset, työnantajalle voidaan korvata hankintakustannukset.

Työolosuhteiden järjestelytukena voidaan korvata myös toisen työntekijän antama apu vajaakuntoisen työssä selviytymisen parantamiseksi.

24 §

Järjestelytuen tarpeen arviointi

Arvioidessaan työolosuhteiden järjestelytuen tarvetta ja sen myöntämisen edellytyksiä työvoimaviranomaisen on kuultava työterveyshuollon tai työsuojelun asiantuntijoita.

Työ- tai muussa palvelussuhteessa olevan vajaakuntoisen henkilön työolosuhteiden järjestelytuen myöntäminen edellyttää lääkärinlausuntoa työntekijän työkyvyn rajoituksista sekä työterveyshuollon tai työsuojeluviranomaisen arviota suunniteltavien järjestelyjen tarpeellisuudesta.

Työolosuhteiden järjestelytukea voidaan maksaa, jos työnantaja sitoutuu maksamaan vajaakuntoisen henkilön työsuhteeseen sovellettavan työehtosopimuksen mukaisen palkan tai, jollei sovellettavaa työehtosopimusta ole, tavanomaisen ja kohtuullisen palkan kyseisestä työstä.

25 §

Järjestelytuen enimmäismäärä ja -kesto

Työolosuhteiden järjestelytuen enimmäismäärä henkilöä kohden on 23 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista muutoksista ja järjestelyistä 2 500 euroa.

Toisen työntekijän antaman avun perusteella järjestelytukea voidaan myöntää enin-

tään 250 euroa kuukaudessa ja enintään vuoden ajan.

Jos on kyse vaikeavammaisesta henkilöstä, 1 momentissa mainittu enimmäismäärä voidaan ylittää enintään 1 000 eurolla sekä 2 momentissa mainittu enimmäismäärä enintään 100 eurolla ja enimmäisaika enintään yhdellä vuodella.

8 luku

Erinäiset säännökset

26 §

Etuuksien hakeminen, myöntäminen ja maksaminen

Etuuksien hakemis-, myöntämis- ja mak-

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

samisenettelystä säädetään julkisen työvoimapalvelun toimeenpanosta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1347/2002).

27 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa tehtyihin päätöksiin sovelletaan asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Maija Rask*

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

N:o 1347

Valtioneuvoston asetus
julkisen työvoimapalvelun toimeenpanosta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, säädetään julkisesta työvoimapalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) nojalla:

1 luku

Viranomaisyhteistyö

1 §

Ammatinvalintaan ja työnvälitykseen liittyvä viranomaisyhteistyö

Opiskelijoiden ammatinvalintaan ja työnhakuun liittyvistä palveluista on ensisijainen vastuu opetusviranomaisilla. Työvoimatoimiston ammatinvalinta- ja urasuunnittelupalvelut sekä työnvälityspalvelut täydentävät oppilaitosten ohjauspalveluja. Työvoimapalvelujen järjestämisestä erityisesti opintojen päätösvaiheessa oleville opiskelijoille sovi-taan yhteistyössä opetus- ja työvoimaviranomaisten kesken.

Koulutusta koskevaa tiedottamista, neuvontaa sekä koulutusta käsitteleviä tiedotusaineistoja ja tietorekistereitä kehitetään työ- ja opetusviranomaisten yhteistyönä.

Työvoimaviranomaisten on oltava yhteistyössä asianomaisten viranomaisten kanssa järjestettäessä työnvälityspalveluita ja suunniteltaessa niihin liittyviä toimenpiteitä asepalveluksesta sekä valtion omista ja sen valvonnan alaisista laitoksista pääseville henkilöille.

2 §

Maahanmuuttoon ja kansainväliseen harjoitteluun liittyvä viranomaisyhteistyö

Työvoimaviranomaisten tulee seurata maahan muuttaneiden sijoittumista työmarkkinoille ja tarvittaessa ehdottaa muille viranomaisille sellaisiin toimenpiteisiin ryhtymistä, joilla voidaan edistää heidän sopeutumistaan uusiin työ- ja elinolosuhteisiin.

Työvoimaviranomaisten tulee yhteistyössä kansainvälisen henkilövaihdon keskuksen kanssa huolehtia harjoittelijoiden kansainvälisen liikkuvuuden edistämiseen liittyvistä tehtävistä.

2 luku

Tukitoimenpiteistä aiheutuvien kustannusten korvaaminen ja ylläpitokustannusten korvausten myöntäminen ja maksaminen

3 §

Korvausten myöntäminen

Liikkuvuusavustuksen myöntää hakemuksesta työvoimatoimisto, jossa avustuksen hakija on työnhakijana.

Julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) 6 luvun 11 ja 13 §:ssä sekä 10 luvun 2 §:ssä ja 6 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin liittyvät etuudet myöntää se työvoimatoimisto, jossa etuuden hakija on henkilöasiakkaana.

4 §

Korvausten maksaminen

Työvoima- ja elinkeinokeskus maksaa 3 §:ssä tarkoitettuja avustuksia ja etuudet työvoimatoimiston hyväksymän maksuosoituksen tai tilityksen perusteella. Mainitut etuudet voidaan maksaa enakkona.

5 §

Työolosuhteiden järjestelytuen myöntäminen ja maksaminen

Työolosuhteiden järjestelytuen myöntää työvoimatoimisto, jonka toimialueella työpaiikat sijaitsevat.

Työvoima- ja elinkeinokeskus maksaa työolosuhteiden järjestelytuen.

3 luku

Työllistämistuen myöntäminen ja maksaminen

6 §

Työllistämistuen hakeminen

Työllistämistukea koskeva hakemus tehdään työvoimatoimistolle. Palkkaukseen myönnettävää työllistämistukea hakee työnantaja. Asianomaisen koulutustarkastajan lausunto on liitettävä tukihakemukseen, jos työllistämistukea haetaan oppisopimuksen perusteella.

7 §

Työllistämistuen myöntäminen

Työnantajalle työllistämistuen myöntää työvoimatoimisto, jonka toimialueella työpaiikat sijaitsevat, tai työvoimatoimisto, johon työttömäksi työnhakijoiksi rekisteröityneillä tuella on tarkoitus palkata.

Starttirahan ja työllistämistuen työelämävalmennukseen sekä harkinnanvaraisen ylläpitokorvauksen työelämävalmennuksen ajalta myöntää työvoimatoimisto, jossa tuen hakija on työttömänä työnhakijana. Osa-aikalisän myöntää työvoimatoimisto, jonka toimialueella osa-aikatyöhön siirtyvän työpaikka sijaitsee tai jonka työtön työnhakija työllistetään osa-aikalisän avulla.

8 §

Useaa vuotta tai useaa työnantajaa koskevat päätökset

Useaa kalenterivuotta koskevat päätökset työllisyysmäärärahoista henkilöstön palkkaukseen ja työttömälle maksettavasta tuesta on, jos ei ole kysymys julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 6 §:n mukaisesta aluevelvoitteesta, tehtävä tulevien vuosien osalta ehdolla, että tarkoitukseen tarvittavat määrärahat ovat käytettävissä.

Jos työllistämistukea maksetaan saman työntekijän työllistämiseksi useammalle työnantajalle samanaikaisesti, työajan tulee olla yhteensä vähintään 85 prosenttia alan säännöllisestä työajasta. Yhdistelmätuella työllistettäessä normaali työllistämistuki voidaan kuitenkin maksaa, vaikka työaika palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona on lyhyempi kuin 85 prosenttia alan säännöllisestä työajasta.

9 §

Työllistämistuen maksaminen

Työvoima- ja elinkeinokeskus maksaa työllistämistuen kuukausittain jälkikäteen työvoimatoimiston hyväksymän maksatushakemuksen perusteella.

Tuki voidaan maksaa 1 momentissa säädettyä pidemmältä ajanjaksolta, jos tuen saaja siihen suostuu.

10 §

Kunnalle maksettava lisätuki

Kunnan on toimitettava työvoimatoimistolle selvitys julkisesta työvoimapalvelusta an-

netun lain 7 luvun 12 §:n mukaisen lisätuen maksamista varten kultakin vuosineljännekseltä.

Työvoima- ja elinkeinokeskus maksaa lisätuen kunnalle työvoimatoimiston hyväksynnän selvityksen perusteella.

11 §

Toiminta- ja kannattavuusedellytysten selvittäminen

Julkiseen työvoimapalveluun kuuluvista etuuksista (1346/2002) annetun asetuksen 13 §:ssä tarkoitettujen yritysten toiminta- ja kannattavuusedellytysten selvittämiseen valtion talousarviossa osoitetun määrärahan käyttämisestä päättää työvoima- ja elinkeinokeskus.

4 luku

Kuntoutus-, koulutus- ja työntekomahdollisuuden järjestäminen

12 §

Kuntoutus-, koulutus- ja työntekomahdollisuuden selvittäminen

Työvoimatoimiston on kerrottava julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 7 luvun 7 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitetulle henkilölle, että hänellä on oikeus työllistymistä edistävään kuntoutukseen tai koulutukseen. Lisäksi työvoimatoimiston on kerrottava hänelle, että jos hänelle soveltuvaa koulutusta tai kuntoutusta ei voida järjestää, kunta on velvollinen järjestämään hänelle työntekomahdollisuuden kahdeksan kuukauden ajaksi.

13 §

Työllistämismenettely

Työvoimatoimiston on ilmoitettava työllistämisvelvolliselle kunnalle tämän työllistämisvelvollisuudesta (*työllistämislmoitus*).

Kunnan tulee järjestää työpaikka ja ilmoittaa siitä työvoimatoimistolle siten, että työhönsuositus voidaan antaa ennen työttömyysurvalain (1290/2002) 6 luvun 7 §:ssä säädetyn päivärahan enimmäiskeston täyttymistä.

Työllistämiselvoitteen perusteella järjestettävästä työstä tehdään määräaikainen työ-sopimus, jossa varataan työntekijälle oikeus siirtyä kesken sopimuskauden uuteen työsuh-teeseen.

14 §

Työllistämislmoituksen sisältö ja tekeminen

Työllistämislmoituksesta tulee käydä ilmi työllistämiselvoitteen peruste, työllistettävän koulutus ja työkokemus sekä muut työllistämisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Työllistämislmoitus on tehtävä siten, että työntekomahdollisuus voidaan järjestää vii-pymättä työttömyyspäivärahan enimmäiskeston täytyttyä. Työllistämislmoitus on kuitenkin tehtävä viimeistään kaksi viikkoa ennen työttömyyspäivärahan enimmäiskeston täytymistä.

5 luku

Työllisyyspoliittisen projektituen ja omatoimisuusavustuksen myöntäminen ja maksaminen

15 §

Projektituen hakeminen ja myöntäminen

Työllisyyspoliittisen projektituen, jäljempänä projektituki, myöntää työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueella hanke on tarkoitus toteuttaa. Jos hanke toteutetaan useamman keskuksen toimialueella, tuen myöntää työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueella hanke on pääasiassa tarkoitus toteuttaa. Projektituen myöntää työministeriö, jos kysymyksessä on valtakunnallinen hanke.

Tukihakemuksesta tulee käydä ilmi ainakin hankkeen työllisyys- ja muut tavoitteet, kustannusarvio, rahoitussuunnitelma ja tämän suunnitelman toteuttamiseen liittyvät jo tehdyt päätökset sekä muut hakemuksen käsitelyn kannalta tarpeelliset tiedot.

16 §

Projektituen maksaminen

Projektituki tai, jos tukea on maksettu

ennakkona, ennakon ylittävä osa maksetaan maksujaksoittain jälkikäteen työvoima- ja elinkeinokeskukselle toimitetun maksatushakemuksen perusteella. Maksatushakemuksen tulee perustua projektituen saajan kirjanpidosta ilmeneviin maksujakson aikana toteutuneisiin projektikustannuksiin. Maksujakso on kolme kalenterikuukautta, jollei projektituen myöntämispäätöksessä ole muuta määrättyä.

Projektitukea ei makseta projektituen myöntämispäätöksessä maksatushakemuksen jättämiseksi asetetun määräajan jälkeen saapuneen maksatushakemuksen perusteella. Työvoima- ja elinkeinokeskus voi kuitenkin erityisestä syystä päättää, että projektituki maksetaan maksatushakemuksen myöhästymisestä huolimatta.

Ennakkoa koskeva maksatushakemus on toimitettava työvoima- ja elinkeinokeskukselle hyvissä ajoin ennen sen maksujakson alkua, johon ennakko kohdistuu. Maksatushakemuksessa projektituen saajan on selvitettävä ne projektikustannukset, joiden projektituen saaja arvioi erääntyvän maksettaviksi seuraavan maksujakson aikana.

17 §

Omatoimisuusavustuksen hakeminen ja myöntäminen

Omatoimisuusavustuksen myöntää työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueella yhteisöllä on kotipaikka. Avustushakemuksen on liitettävä yhteisön perustamista koskevat tiedot.

Hakemukseen on liitettävä suunnitelma toimenpiteistä työttömien aktivoimiseksi sekä heidän työmarkkinavalmiuksiensa ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi. Avustuksen saajan on lisäksi toimitettava tuen myöntäneelle viranomaiselle kunkin avustuskauden lopussa kirjallinen selvitys suunnitelmassa mainittujen toimenpiteiden toteutumisesta.

18 §

Omatoimisuusavustuksen maksaminen

Maksujakso on kalenterikuukausi, jollei omatoimisuusavustuspäätöksessä ole muuta

määrätty. Omatoimisuusavustus tai, jos avustusta on maksettu ennakkona, ennakon ylittävä osa maksetaan maksujaksoittain jälkikäteen työvoima- ja elinkeinokeskukselle toimitetun maksatushakemuksen perusteella. Maksatushakemuksen tulee perustua omatoimisuusavustuksen saajan kirjanpidosta ilmeneviin maksujaksolle kohdistuneisiin ja toteutuneisiin avustettaviin kustannuksiin.

Maksatushakemus on toimitettava kuukauden kuluessa sen maksujakson päättymisestä, jota hakemus koskee.

Ennakkoa koskeva maksatushakemus on toimitettava työvoima- ja elinkeinokeskukselle ennen sen maksujakson alkua, johon ennakko kohdistuu. Ennakon maksatushakemuksessa yhteisön on selvitettävä ne maksujaksoon kohdistuvat avustettavat kiinteät kustannukset sekä muut maksujaksoon kohdistuvat arvioidut kustannukset, joiden perusteella ennakkoa haetaan suoritettavaksi.

6 luku

Erinäiset säännökset

19 §

Opintososiaalisiin etuuksiin liittyvät ilmoitukset ja tiedot

Työvoimatoimiston tulee ilmoittaa etuuksien maksajalle tiedot koulutuksen aloittaneista ja suorittaneista sekä julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 10 luvun 5 §:n 2 momentissa tarkoitetuista koulutusaikaisista lomajaksoista ja muusta sanotun lain 9 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua koulutuksen jaksotuksesta sekä siitä, sijaitseeko koulutuspaikka opiskelijan kotipaikkakunnalla vai työssäkäyntialueella.

Työvoimatoimisto voi antaa julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 12 luvun 3 §:n 2—4 momentissa tarkoitettuja ilmoitukset sekä edellä 1 momentissa tarkoitettuja tietoja suoraan etuuksien maksajalle elektronisen linjasiirron avulla.

20 §

Valtion virastolle tai laitokselle myönnetyn määrärahan käytön seuranta

Valtion viraston tai laitoksen tulee tehdä

kultakin kalenterikuukaudelta työvoimatoimistolle ilmoitus työllisyysmäärärahojen käytöstä ja niillä työllistetyistä.

21 §

Päätöksen allekirjoittaminen

Tässä asetuksessa tarkoitetut päätökset on allekirjoitettava. Päätökseen, joka annetaan koneellisessa tietojenkäsittelyssä tai muutoin ainakin osaksi painomenetelmää käyttäen

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

aikaansaatuna asiakirjana, voidaan allekirjoitus kuitenkin merkitä koneellisesti.

22 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Maija Rask*

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

N:o 1348

Valtioneuvoston asetus**julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain 3 luvun 10 §:n mukaisen ilmoitusvelvollisuuden toimeenpanosta valtion virastoissa ja laitoksissa**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, säädetään julkisesta työvoimapalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) 3 luvun 10 §:n 1 momentin ja 11 luvun 2 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan valtion virastoissa ja laitoksissa avoimiksi tuleviin virkoihin sekä virka- ja työsopimussuhteisiin tehtäviin.

Tämän asetuksen mukainen ilmoitusmenetely ei vaikuta viraston tai laitoksen oikeuteen ryhtyä julkisen työvoimapalvelun käyttämisen lisäksi samanaikaisesti muihin toimiin henkilöstön hankkimiseksi, eikä sen työhönotto-oikeuteen työnantajana.

2 §

Ilmoitusvelvollisuus

Valtion virastojen ja laitosten tulee ilmoittaa työvoimatoimistoon ne avoimiksi tulevat virat sekä virka- ja työsopimussuhteiset tehtävät, joiden hakijoiksi on tarkoitus saada myös muita kuin viraston tai laitoksen omaan henkilöstöön kuuluvia. Ilmoitusvelvollisuus ei koske virkoja, jotka lain tai asetuksen mukaan täytetään haettavaksi tai avoimeksi julistamatta.

Virastojen tai laitosten on vastaavasti viipymättä ilmoitettava työpaikan avoinnaolon päättymisestä työvoimatoimistoon.

3 §

Ilmoitustapa

Avoimesta työpaikasta on ilmoitettava työvoimatoimistoon suullisesti, sähköisesti tai kirjallisesti viimeistään silloin, kun ryhdytään mahdollisiin muihin työpaikan täyttämistä koskeviin toimenpiteisiin.

4 §

Ilmoituksen sisältö

Työvoimatoimistolle tehtävään ilmoitukseen tulee sisällyttää ne tiedot, joiden perusteella virkamies tai työntekijä valitaan ja joita työvoimatoimisto tarvitsee saamansa toimeksiannon suorittamiseksi.

Jos virasto tai laitos ei halua käyttää työvoimatoimistoa työpaikan täyttämiseen, ilmoitukseen riittää tieto tästä sekä työtehtävästä. Tällöin ei sovelleta 2 §:n 2 momenttia eikä 5 §:ää.

5 §

Toimeksianto

Virasto tai laitos ja työvoimatoimisto sopivat siitä, mihin toimenpiteisiin työvoimatoimisto ryhtyy ilmoituksen perusteella, sekä siitä, millä tavoin ja minä ajankohtana työpaikasta tiedotetaan.

Avoimen työpaikan ilmoittamisen yhteydessä voidaan sopia myös siitä, kuinka kauan paikka on avoinna.

6 §

Toimeenpanoon liittyvä yhteistyö

Tämän asetuksen toimeenpanoon ja soveltamiseen liittyviä kysymyksiä käsitellään työpolitiikan neuvottelukunnassa.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Maija Rask*

7 §

Toimeenpano-ohjeet

Valtiovarainministeriö antaa virastoille ja laitoksille tarvittavat tarkemmat ohjeet ilmoitusvelvollisuuden toteuttamisesta.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

N:o 1349

Valtioneuvoston asetus**yksityisiä työvoimapalveluja koskevasta tietojenantovelvollisuudesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, säädetään julkisesta työvoimapalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) 11 luvun 2 §:n 1 momentin ja 5 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Tietojenantovelvollisuus

Julkisesta työvoimapalvelusta annetun lain (1295/2002) 4 luvun 8 §:n 1 momentissa tarkoitettujen yksityisten työvoimapalvelujen tarjoajan on toimitettava työministeriölle yksityisiä työvoimapalveluja koskevia tietoja siten kuin tässä asetuksessa säädetään tai tämän asetuksen 5 §:n perusteella erikseen sovitaan.

2 §

Työnvälitys- ja vuokratyötiedot

Yksityisten työvoimapalvelujen tarjoaja on velvollinen pyynnöstä antamaan tiedot:

1) ammattiryhmittäin työhön välitettyjen henkilöiden määrästä samoin kuin työvoiman vuokrauksen perusteella välitettyjen henkilöiden määrästä;

2) vuokrattujen henkilöiden määrästä sekä vuokratyösuhteiden keskimääräisestä kestosta; sekä

3) työnvälityspalveluja käyttäneiden ja työvoimaa vuokranneiden asiakkaiden määrästä.

3 §

Työnhakuun liittyvät muut tiedot

Sen lisäksi mitä 2 §:ssä säädetään, yksityisten työvoimapalvelujen tarjoajan on ilmoitettava, mitä muita työn hakuun liittyviä palveluja on tarjolla.

4 §

Tietojen toimittaminen ja julkaiseminen

Edellä 2 ja 3 §:ssä tarkoitetut tiedot on toimitettava työministeriölle sen tarkemmin määräämällä tavalla.

Työministeriö julkaisee tietoja koskevan yhteenvedon määrääjain.

5 §

Sopimus tietojen toimittamisesta

Työministeriö voi sopia, että yksityisiä työnvälityspalvelujen tarjoajia edustava yhteisö toimittaa yksityisten työvoimapalvelujen tarjoajien puolesta 2 ja 3 §:ssä säädetty tiedot ja muita tarpeellisia tietoja.

6 §

Yhteistyö ja valvonta

Julkisen työvoimapalvelun ja yksityisten työvoimapalvelujen välistä yhteistyötä ja tietojenantovelvollisuuden toimeenpanoa koskevat kysymykset käsitellään työpolitiikan neuvottelukunnassa. Asioita neuvottelukunnassa käsiteltäessä on asiantuntijana kuultava työsuojeluviranomaista.

Ilmoitusvelvollisuuden muusta täyttämisestä säädetään työsuojelun valvonnasta ja muutoksenhausta työsuojeluasioissa annetussa laissa (131/1973).

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Maija Rask*

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

N:o 1350

Valtioneuvoston asetus työmarkkina-alueista

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, säädetään julkisesta työvoimapalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) 7 luvun 6 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Työmarkkina-alueet

Työmarkkina-alueet määritellään työvoima- ja elinkeinokeskuksittain sekä kunnittain jäljempänä 2—16 §:ssä esitetyiksi alueiksi.

2 §

*Uudenmaan työvoima- ja elinkeinokeskus***Hanko:** Hanko

Helsinki: Helsinki, Espoo, Hyvinkää, Järvenpää, Kauniainen, Kerava, Kirkkonummi, Nurmijärvi, Sipoo, Siuntio, Tuusula, Vantaa, Vihti

Karjaa: Karjaa, Inkoo, Pohja, Tammisaari**Karkkila:** Karkkila, Nummi—Pusula**Lohja:** Lohja, Karjalohja, Sammatti

Loviisa: Loviisa, Lapinjärvi, Liljendal, Pernaja, Ruotsinpyhtää

Mäntsälä: Mäntsälä, Myrskylä, Pukkila**Porvoo:** Porvoo, Askola, Pornainen

3 §

*Varsinais-Suomen työvoima- ja elinkeinokeskus***Kemiö:** Kemiö, Dragsfjärd, Västanfjärd**Korpoo:** Korpoo, Houtskari, Iniö

Loimaa: Loimaa, Alastaro, Loimaan kunta, Mellilä, Oripää

Salo: Salo, Halikko, Kiikala, Kisko, Kuusjoki, Muurla, Perniö, Pertteli, Suomusjärvi, Särkisalo

Turku: Turku, Askainen, Aura, Kaarina, Karinainen, Koski TI, Lemu, Lieto, Marttila, Masku, Merimasku, Mietoinen, Mynämäki, Naantali, Nauvo, Nousiainen, Paimio, Parainen, Piikkiö, Pöytyä, Raisio, Rusko, Rymättylä, Sauvo, Tarvasjoki, Vahto, Velkua, Yläne

Uusikaupunki: Uusikaupunki, Kustavi, Laitila, Pyhäranta, Taivassalo, Vehmaa

Somero: Somero

4 §

*Satakunnan työvoima- ja elinkeinokeskus***Eura:** Eura, Köyliö, Säkylä

Harjavalta: Harjavalta, Kiukainen, Kokemäki

Huittinen: Huittinen, Punkalaidun, Vampula

Kankaanpää: Kankaanpää, Honkajoki, Jämijärvi, Karvia, Kiikoinen, Lavia

Merikarvia: Merikarvia, Siikainen

Pori: Pori, Kullaa, Luvia, Nakkila, Noor-markku, Pomarkku, Ulvila

Rauma: Rauma, Eurajoki, Kodisjoki, Lappi

5 §

Hämeen työvoima- ja elinkeinokeskus

Forssa: Forssa, Humppila, Jokioinen, Tammele, Ypäjä

Hämeenlinna: Hämeenlinna, Hattula, Hauho, Janakkala, Kalvola, Lammi, Renko, Tuulos

Lahti: Lahti, Artjärvi, Asikkala, Hollola, Hämeenkoski, Kärkölä, Nastola, Orimattila, Padasjoki

Riihimäki: Riihimäki, Hausjärvi, Loppi

Heinola: Heinola

Sysmä: Sysmä, Hartola

6 §

Pirkanmaan työvoima- ja elinkeinokeskus

Tampere: Tampere, Kangasala, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Vesilahti, Ylöjärvi

Hämeenkyrö: Hämeenkyrö, Ikaalinen, Viljakkala

Mänttä: Mänttä, Vilppula

Orivesi: Orivesi, Juupajoki, Längelmäki

Parkano: Parkano, Kihniö, Kuru

Sahalahti: Sahalahti, Kuhmalahti, Luopioinen, Pälkäne

Toijala—Valkeakoski: Toijala, Valkeakoski, Kylmäkoski, Urjala, Viiala

Vammala: Vammala, Mouhijärvi, Suoden-
niemi, Äetsä

Virrat: Virrat, Ruovesi

7 §

*Kaakkois-Suomen työvoima- ja elinkeino-
keskus*

Hamina: Hamina, Miehikkälä, Virolahti
Imatra: Imatra, Joutseno, Rautjärvi, Ruokolahti

Kotka: Kotka, Pyhtää

Kouvola: Kouvola, Anjalankoski, Elimäki, Iitti, Jaala, Kuusankoski, Valkeala

Lappeenranta: Lappeenranta, Lemi, Luumäki, Savitaipale, Suomenniemi, Taipalsaari, Ylämaa

Parikkala: Parikkala, Saari, Uukuniemi

8 §

Etelä-Savon työvoima- ja elinkeinokeskus

Heinävesi: Heinävesi

Joroinen: Joroinen

Juva: Juva

Kangasniemi: Kangasniemi

Mikkeli: Mikkeli, Hirvensalmi, Ristiina

Mäntyharju: Mäntyharju, Pertunmaa

Pieksämäki: Pieksämäki, Haukivuori, Jäppilä, Pieksämäen maalaiskunta, Virtasalmi

Puumala: Puumala

Rantasalmi: Rantasalmi

Savonlinna: Savonlinna, Enonkoski, Kerimäki, Punkaharju, Savonranta, Sulkava

9 §

Pohjois-Savon työvoima- ja elinkeinokeskus

Iisalmi: Iisalmi, Sonkajärvi, Vieremä

Juankoski: Juankoski, Kaavi, Tuusniemi

Kiuruvesi: Kiuruvesi

Kuopio: Kuopio, Maaninka, Siilinjärvi, Vehmersalmi

Lapinlahti: Lapinlahti, Varpaisjärvi

Nilsia: Nilsia

Pielavesi: Pielavesi, Keitele

Sisä-Savo: Karttula, Rautalampi, Suonenjoki, Tervo, Vesanto

Varkaus: Kangaslampi, Leppävirta, Varkaus

Rautavaara: Rautavaara

10 §

*Pohjois-Karjalan työvoima- ja elinkeino-
keskus*

Eno: Eno

Ilomantsi: Ilomantsi, Tuupovaara

Joensuu: Joensuu, Kiihtelysvaara, Kontiolahti, Liperi, Pyhäselkä

Juuka: Juuka

Kesälahti: Kesälahti

Kitee: Kitee

Lieksa: Lieksa

Nurmes: Nurmes, Valtimo

Outokumpu: Outokumpu

Polvijärvi: Polvijärvi

Rääkkylä: Rääkkylä

Tohmajärvi: Tohmajärvi, Värtsilä

11 §

Keski-Suomen työvoima- ja elinkeinokeskus

Joutsa: Joutsa, Leivonmäki, Luhanka

Jyväskylä: Jyväskylä, Hankasalmi, Jyväskylän maalaiskunta, Korpilahti, Laukaa, Muurame, Petäjävesi, Toivakka, Uurainen

Jämsä: Jämsä, Jämsänkoski, Kuhmoinen

Karstula: Karstula, Kivijärvi, Kyyjärvi
Keuruu: Keuruu, Multia
Saarijärvi: Saarijärvi, Kannonkoski, Pylkönmäki
Viitasaari: Viitasaari, Pihtipudas, Kinnula
Äänekoski—Suolahti: Äänekoski, Suolahti, Konnevesi, Sumiainen

12 §

Etelä-Pohjanmaan työvoima- ja elinkeinokeskus

Alajärvi: Alajärvi, Vimpeli
Kuusiokunnat: Alavus, Kuortane, Lehtimäki, Töysä, Ähtäri
Kauhava: Alahärmä, Kauhava, Ylihärmä
Järvikolmoset: Evijärvi, Korttesjärvi, Lappajärvi, Soini
Seinäjoki: Ilmajoki, Isojoki, Jalasjärvi, Jurva, Karijoki, Kauhajoki, Kurikka, Lapua, Nurmo, Peräseinäjoki, Seinäjoki, Teuva, Ylistaro

13 §

Pohjanmaan työvoima- ja elinkeinokeskus

Halsua—Lestijärvi—Perho: Halsua, Lestijärvi, Perho
Kokkola: Kokkola, Himanka, Kannus, Kaustinen, Kruunupyy, Kälviä, Lohtaja, Toholampi, Ullava, Veteli
Suupohja: Kaskinen, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Närpiö
Pietarsaari: Pietarsaari, Luoto, Pedersören kunta, Uusikaarlepyy
Vaasa: Vaasa, Isokyrö, Laihia, Maalahti, Maksamaa, Mustasaari, Oravainen, Vähäkylä, Vöyri

14 §

Pohjois-Pohjanmaan työvoima- ja elinkeinokeskus

Haapajärvi: Haapajärvi
Haapavesi: Haapavesi
Ii: Ii, Yli-Ii
Kalajoki: Kalajoki
Kuivaniemi: Kuivaniemi
Kuusamo: Kuusamo
Kärsämäki: Kärsämäki

Liminka: Liminka, Lumijoki, Tyrnävä
Muhos: Muhos, Utajärvi
Nivala: Nivala
Oulainen: Oulainen, Merijärvi
Oulu: Oulu, Hailuoto, Haukipudas, Kempele, Kiiminki, Oulunsalo, Ylikiiminki
Pudasjärvi: Pudasjärvi
Pulkkila: Pulkkila, Kestilä, Piippola, Pyhäntä
Pyhäsalmi: Pyhäsalmi, Pyhäjärvi
Raahe: Raahe, Pyhäjoki, Ruukki, Siikajoki, Vihanti
Rantsila: Rantsila
Reisjärvi: Reisjärvi
Sievi: Sievi
Taivalkoski: Taivalkoski
Ylivieska: Ylivieska, Alavieska

15 §

Kainuun työvoima- ja elinkeinokeskus

Hyrnsalmi: Hyrnsalmi
Kajaani: Kajaani
Kuhmo: Kuhmo
Paltamo: Paltamo
Puolanka: Puolanka
Ristijärvi: Ristijärvi
Sotkamo: Sotkamo
Suomussalmi: Suomussalmi
Vaala: Vaala
Vuolijoki: Vuolijoki

16 §

Lapin työvoima- ja elinkeinokeskus

Enontekiö: Enontekiö
Ivalo: Inari
Kemi: Kemi, Keminmaa, Simo
Kemijärvi: Kemijärvi
Kittilä: Kittilä
Kolari: Kolari
Muonio: Muonio
Pelkosenniemi: Pelkosenniemi
Pello: Pello
Posio: Posio
Ranua: Ranua
Rovaniemi: Rovaniemi, Rovaniemen maalaiskunta
Salla: Salla
Savukoski: Savukoski

Sodankylä: Sodankylä

Tervola: Tervola

Tornio: Tornio

Utsjoki: Utsjoki

Ylitornio: Ylitornio

17 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Maija Rask*

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

N:o 1351

Valtioneuvoston asetus
työttömyysetuuden työvoimapoliittisista edellytyksistä

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työministeriön esittelystä, säädetään 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun työttömyysturvalain (1290/2002) ja julkisesta työvoimapalvelusta 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1295/2002) 11 luvun 3 §:n 5 momentin nojalla:

1 §

Yritystoiminnan tai oman työn aloittaminen

Jos yritystoiminnan valmisteluun liittyy poikkeuksellisen työllistäviä työvaiheita, toiminta on katsottava aloitetuksi työttömyysturvalain (1290/2002) 2 luvun 4 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla jo ennen varsinaisen tuotannollisen toiminnan alkamista.

Kaupparekisterilain (129/1979) 3 §:ssä tarkoitettu yritystoiminta on katsottava aloitetuksi viimeistään päivänä, jona mainitussa pykälässä tarkoitetusta ilmoituksesta on tehty merkintä kaupparekisteriin, jollei yrittäjä muuta näytä.

2 §

Yritystoiminnan ja oman työn lopettaminen ja keskeyttäminen

Jos muuhun arvioon ei ole aihetta, työttömyysturvalain 2 luvun 5 §:ssä tarkoitettu

yritystoiminta tai oma työ on katsottava lopetetuksi, kun:

1) tuomioistuin on velallisen tai velkojan aloitteesta tehnyt päätöksen konkurssiin asettamisesta;

2) osakeyhtiö tai osuuskunta on asetettu selvitystilaan;

3) muun yhtiön kuin osakeyhtiön purkamisesta on tehty kaikkien yhtiömiesten kesken sopimus;

4) kun viranomaisen antaman todistuksen perusteella on ilmeistä, ettei yhtiön toimintaa jatketa; tai

5) ammatinharjoittaja on luopunut yrittäjien eläkelain (468/1969) tai maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) mukaisesta eläkevakuutuksesta ja muista yritystoimintaan tavanomaisesti liittyvistä vakuutuksista, tehnyt toiminnan lopettamisesta ilmoitukset vero- ja muille viranomaisille sekä luopunut yritystoiminnassa käyttämistään toimitiloista.

Edellä 1 momentin 2—5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa yritystoiminnan lopetta-

minen edellyttää lisäksi, että yritystoimintaan liittyvästä vaihto- ja käyttöomaisuudesta on luovuttu tai siitä on tehty myyntivoiton jaksottamiseksi etuuden maksajalle myyntivoittolaskelma. Jos vaihto- ja käyttöomaisuudesta ei ole luovuttu tai myyntivoittolaskelmaa ei ole esitetty, yritystoiminnan katsotaan keskeytyneen.

3 §

Ammatilliseen koulutukseen hakeutuminen

Alle 25-vuotiaan ammatillista koulutusta vailla olevan katsotaan työttömyysturvalain 8 luvun 3 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla hakeutuvan aktiivisesti koulutukseen, jos hän hakeutuu yhteishaussa vähintään kolmeen sellaiseen tutkintoon johtavaan ammatilliseen koulutukseen, joiden opiskelijaksi ottamisen perusteet hän täyttää.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun nuoren katsotaan täyttävän opiskelijaksi ottamisen perusteet, jos hän täyttää 4 momentissa säädetyt edellytykset ja jos hän yhteishaussa:

1) peruskoulun oppimäärän suoritettuaan hakee toisen asteen ammatilliseen koulutukseen; taikka

2) ylioppilastutkinnon suoritettuaan hakee ammattikorkeakoulututkintoon johtavaan koulutukseen tai toisen asteen ammatilliseen koulutukseen ylioppilastutkinnon suorittaneille varatussa kiintiössä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin kolmeen hakuvaihtoehtoon voidaan lukea yksi yhteishaun piiriin kuulumaton, tutkintoon johtava, ammatillisia valmiuksia edistävä koulutus tai ainoastaan peruskoulun oppimäärän suorittaneella vastaavasti hakeutuminen lukioon.

Opiskelijaksi ottamisen perusteina pidetään lisäksi:

1) koulutukseen liittyviä terveydentilaa tai soveltuvuutta koskevia erikseen säädettyjä vaatimuksia;

2) selvityksen esittämistä 1 momentissa tarkoitetun nuoren erityisistä omista valmiuksista, ominaisuuksista tai taipumuksista, jos koulutukseen valinta niitä edellyttää.

Tässä pykälässä *yhteishaulla* tarkoitetaan ammattikorkeakoulujen yhteishakujärjestelmästä annetussa asetuksessa (1191/1998) se-

kä ammatillisen koulutuksen ja lukiokoulutuksen yhteishakujärjestelmästä annetussa asetuksessa (1197/1998) tarkoitettua valintamenettelyä.

4 §

Työvoimatoimiston ja työvoimatoimikunnan tehtävänjako

Työvoimatoimisto antaa sitovan lausunnon Kansaneläkelaitokselle tai työttömyyskassalle:

1) työttömyysturvalain 2 luvun 1 §:ssä, 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa sekä 3 ja 11 §:ssä tarkoitetuista työttömyysetuuden työvoimapoliittisista edellytyksistä;

2) työttömyysturvalain 7 luvun 3—7 ja 11 §:ssä, 8 luvun 1 §:ssä, 2 §:n 1 ja 2 momentissa ja 4 §:ssä sekä 9 luvun 7 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetuista työmarkkinatuen työvoimapoliittisista edellytyksistä.

Työvoimatoimikunta antaa sitovan lausunnon Kansaneläkelaitokselle tai työttömyyskassalle:

1) työttömyysturvalain 2 luvun 2 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa ja 2 momentissa sekä 4—10 ja 12—21 §:ssä tarkoitetuista työttömyysetuuden työvoimapoliittisista edellytyksistä;

2) työttömyysturvalain 8 luvun 2 §:n 3 ja 4 momentissa sekä 3 ja 5—7 §:ssä tarkoitetuista työmarkkinatuen työvoimapoliittisista edellytyksistä.

Sitovan lausunnon antaa kuitenkin aina työvoimatoimisto, jos asia koskee työttömyyspäivärahaa saavaa henkilöä, joka sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 69 artiklan mukaisesti lähtee muuhun jäsenvaltioon etsimään työtä.

Työvoimatoimikunnan tehtävänä on seurata työvoimatoimiston lausuntokäytäntöä 1 sekä 3 momentissa tarkoitetuissa asioissa.

5 §

Työvoimatoimikunnan kokouspalkkiot ja kustannusten korvaaminen

Työvoimatoimikunnan puheenjohtajalle ja

muille jäsenille sekä varapuheenjohtajalle, varajäsenille, asiantuntijoille ja sihteerille suoritetaan palkkiota toimikunnan työstä sen mukaan kuin komiteoista säädetään ja matkakustannusten korvausta valtion virkamiesten matkakustannusten korvaamisesta tehdyn virkaehtosopimuksen mukaisesti.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Maija Rask*

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Lainsäädäntöneuvos Pasi Järvinen

N:o 1352

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus vuoden 2003 liikenneturvallisuusmaksusta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään liikennevakuutuslain (279/1959) 18 a §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 361/1993:

1 §

Liikennevakuutuslain (279/1959) mukaista vakuutusta harjoittavien vakuutusyhtiöiden on suoritettava Liikennevakuutuskeskukselle vuonna 2003 liikennevakuutuslain 18 a §:ssä tarkoitettu liikenneturvallisuusmaksu, joka on yhteensä 5 806 000 euroa. Vakuutusyhtiöiden osuudet liikenneturvallisuusmaksusta määräytyvät niiden Suomessa vuonna 2003 saamien liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulojen mukaisessa suhteessa.

2 §

Liikenneturvallisuusmaksusta tilitetään 4 640 000 euroa Liikenneturvasta annetussa asetuksessa (843/1987) tarkoitettulle Liikenneturvalle ja 27 000 euroa Ahvenanmaan maakuntahallinnolle liikenneturvallisuustyöhön. Jäljelle jäävä 1 139 000 euroa on tarkoitettu Liikennevakuutuskeskuksen liikenneturvallisuuden kehittämistyöhön.

3 §

Kunkin vakuutusyhtiön on maksettava 1 §:ssä tarkoitettua maksuosuudestaan Liikennevakuutuskeskukselle neljännesvuositain ennakkoa, joka määrätään yhtiön luotettavasti arvioiman vakuutusmaksutulon perusteella. Ensimmäinen ennakko on maksettava viimeistään 15 päivänä tammikuuta, toinen ennakko viimeistään 10 päivänä huhtikuuta, kolmas ennakko viimeistään 10 päivänä heinäkuuta ja neljäs ennakko viimeistään 10 päivänä lokakuuta.

Ennakoiden ja vuoden 2003 tilinpäätöksen mukaisten vakuutusmaksutulojen perusteella lasketun lopullisen maksuosuuden erotus otetaan huomioon vuoden 2004 kolmannen ennakon maksamisen yhteydessä.

Liikennevakuutuskeskus tilittää Liikenneturvalle ja Ahvenanmaan maakuntahallitukselle niiden osuudet liikenneturvallisuusmaksuista kahden vuorokauden kuluessa kunkin 1 momentissa mainitun ennakon eräpäivästä.

4 §

Liikennevakuutuskeskuksen on toimitettava sosiaali- ja terveysministeriölle selvitys vuoden 2003 liikenneturvallisuusmaksun tilityksistä sekä Liikennevakuutuskeskuksen liikenneturvallisuuden kehittämistyöhön tarkoitettua maksuosuuden käyttämisestä viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2004.

Ahvenanmaan maakuntahallituksen on toimitettava sosiaali- ja terveysministeriölle selvitys vuoden 2003 liikenneturvallisuusmaksun käyttämisestä viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2004.

5 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tätä asetusta sovelletaan vuoden 2003 liikenneturvallisuusmaksun perimiseksi.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Ylimatemaatikko Pertti Pulkkinen

N:o 1353

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta eläintukien valvonnasta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa eläintukien valvonnasta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	98/02	30.12.2002	1.1.2003

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Maatalousneuvos Olli-Pekka Peltomäki

N:o 1342—1353, 5 arkkia